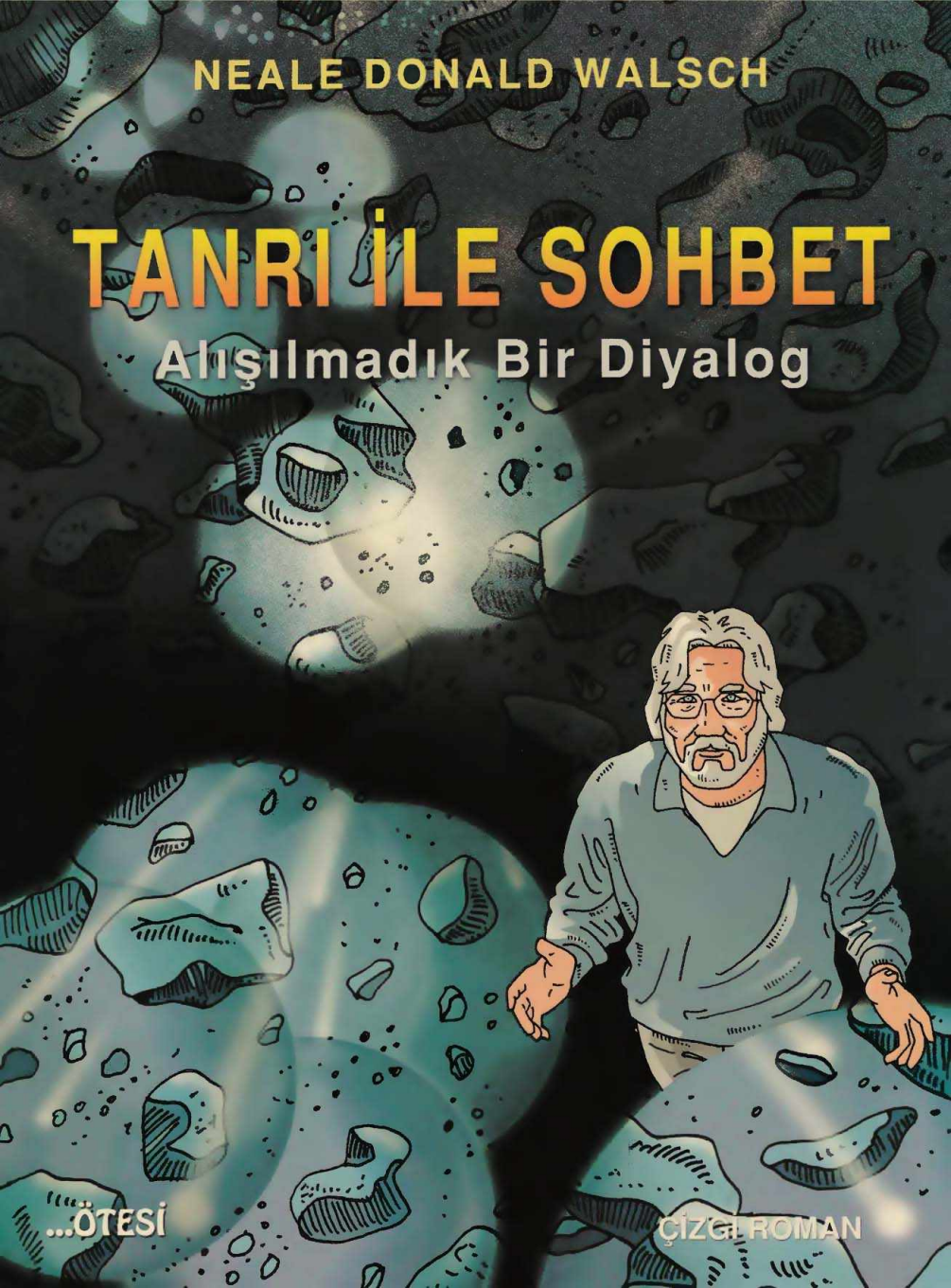
NEALE DONALD WALSCH

TANRI İLE SOHBET

Alışılmadık Bir Diyalog

...ÖTESİ

ÇİZGİ ROMAN

NEALE DONALD WALSCH

TANRI İLE SOHBET

Alışılmadık Bir Diyalog

Anne W.Walsch ile Alex M.Walsh'a

Çizim: Franz-Josef Wiewel

Çizgi Roman

...ÖTESİ

1 Bir dikte 3

2 Ömrüm boyunca Tanrıyı aradım 23

3 Bir liste 27

4 Beni esinlendiriyorsun 32

5 Tanrının gerçek yolu nedir 34

6 Acı çekmek Tanrı yolu mudur? 37

7 Yaşam neden bu kadar korkutucu? 38

8 Bir ilişkide nasıl mutlu olabilirim? 41

9 Daha önce de burada olduğunu hissetmiyor musun? 49

10 Seni seviyorum 51

11 Neden hiç yeterince param olmuyor? 52

12 Neden sevdiğimi yapamıyorum? 54

13 Sağlık sorunlarımı nasıl çözebilirim? 58

14 Daha da açıklama bekleyenler 62

© KURALDIŞI YAYINCILIK

Neale Donald Walsch
Tanrı ile Sohbet - Çizgi Roman
Gespräche Mit Gott - Der Comic
Türkçesi: Seda Taksoy

Yayın Yönetmeni: Nil Gün
Çizim: Franz-Josef Wiewel

ISBN 978-975-8363-41-4
Şubat 2012, İstanbul

Onk Ajans aracılığıyla
© 2010, Neale Donald Walsch (Metin) ve Franz-Josef Wiewel (Çizim)
Yayıncının yazılı izni olmadan herhangi bir alıntı yapılamaz
Kitap Matbaacılık San. ve Tic.Ltd.Şti.
Davutpaşa Cad. No: 123 Kat: 1 Topkapı/İstanbul
Tel: 0212 482 99 10 Sertifika No: 16053

Ötesi Yayıncılık
Fener Kalamış Cad. No: 93/7
34726 Kadıköy-İstanbul
Tel: 0216 449 98 06 pbx
Faks: 0216 348 00 69
yayin@kuraldisi.com
www.kuraldisi.com
Sertifika No: 10540

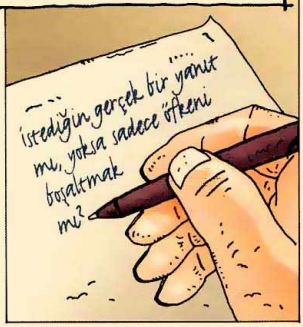
Dağıtım
Alemdar Mah. Çatalçeşme Sok.
No:25 Çatalçeşme Han
Cağaloğlu-İstanbul
Tel: 0212 513 81 57
Faks: 0212 511 62 52
İnternet Satış: www.kuraldisi.net

"Buradaki metinde, Goldmann Arkana Verlag izniyle Susanne Kahn-Ackermann'ın çevirisi temel alınmıştır."

1992 yılı başında hayatımda sıra dışı bir olay oldu. **Tanrı sizinle –benim aracılığımla– konuşmaya başladı.** O sıralar çok mutsuzdum. Yıllardan beri düşüncelerimi mektup biçiminde kağıda dökme alışkanlığı edinmiştim. Bu sefer ise mektubu doğrudan şikayet mercilerinin en büyüğüne göndermek geldi aklıma. Tanrıya bir mektup yazmaya karar verdim. **Bir yığın öfkeli soru eksik olmayacaktı.**

Kalemi bırakmak üzereydim ki ortalık yerden bir ses işittim birden.

Şaşırmış, **ikisi de** diye yazdım. Elbette öfkemi çıkarmak istiyorum ama bu soruların cevabı varsa onları da isterim tabii; orası **cehennem** kadar kesin.

Sende pek çok şey "cehennem kadar kesin." Ama "**cennet** kadar kesin olsa" hoş olmaz mıydı?

Daha ne olduğunu anlayamadan kafamın içindeki sesle bir diyalogdur başladı. Burada ben yazan değil, **yazdırılandım.**

O da üç yıl sürdü...

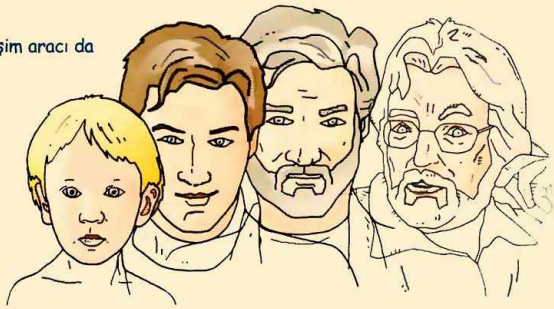
Sohbet sizin ve her birimiz için olduğundan bu diyaloga çoğumuzun kafasını kurcalayan bir soruyla başlayalım: **Tanrı nasıl ve kiminle konuşur?**

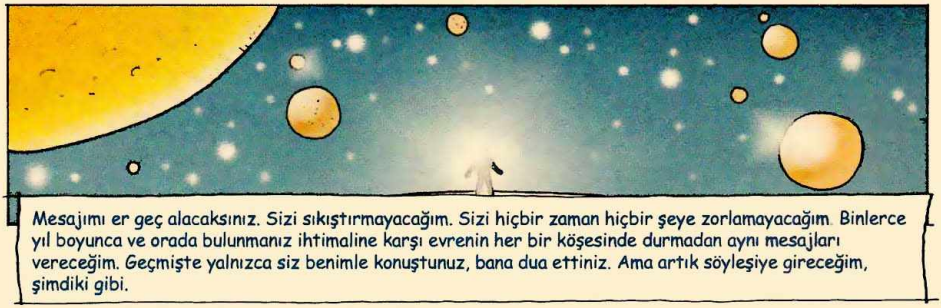

Harika bir iletişim aracı da deneyimdir.

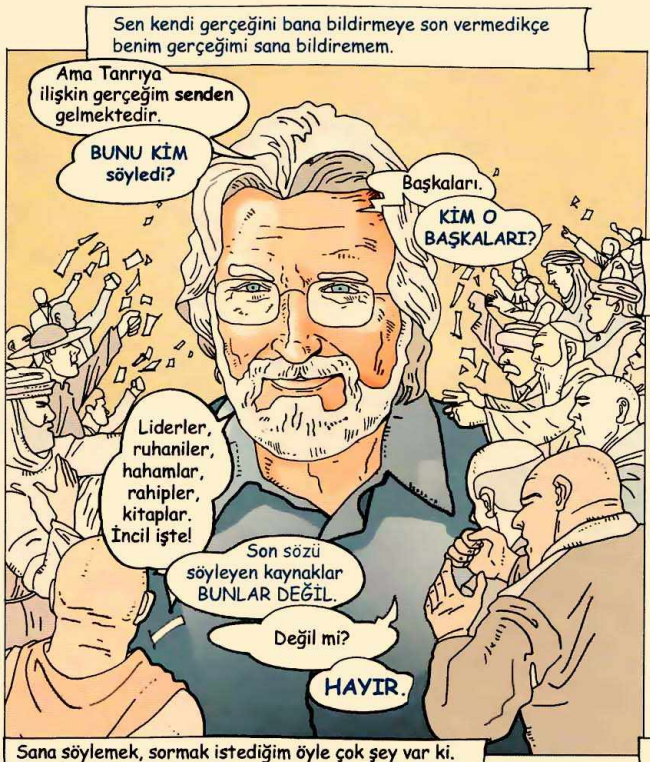
Ne yazık ki Tanrı kelamına o kadar fazla, deneyime ise onca az değer veriyorsunuz.

Bu iletinin Tanrıdan geldiğini nasıl bilebilirim?
Mesajlarımı diğer kaynaklardan şu temel kural yardımıyla ayırt edebilirsin:

Sana söylemek, sormak istediğim öyle çok şey var ki. Örneğin neden hepimiz için anlaşılır olacak bir biçimde indirmiyorsun vahyini?

Hayır. Yani tartışmasız bir şekilde. NASIL ÖRNEĞİN?

Örneğin şimdi gözümün önünde belirerek. YAPTIĞIM BU.

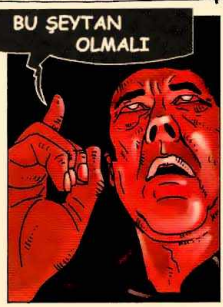
Nerede? SEN NEREYE BAKARSAN orada.

Neden gerçekte olduğun halde görünmüyorsun?

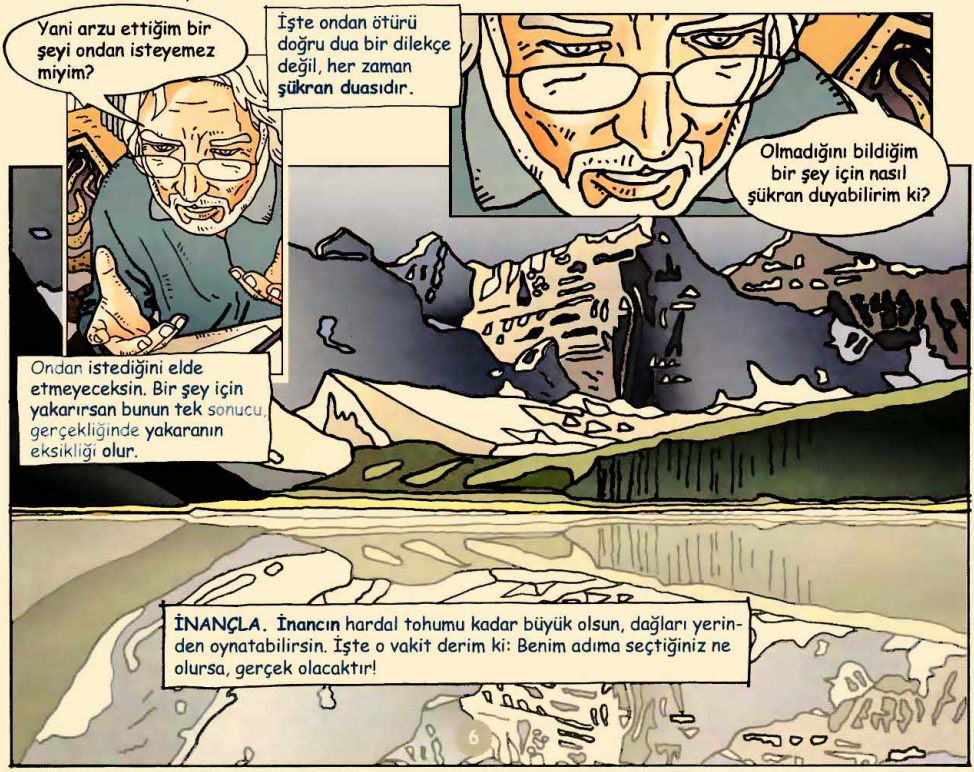
BU OLANAKSIZ çünkü benim o anlamda bir biçimim, şeklim yok. Şu ya da bu belirgin biçimde görünecek olursam da bu biçim **sonsuza dek** üzerime yapıştırılıyor. Başka birilerine başka bir biçimde görünecek olduğumda ilk gruptakiler benim onlara görünmüş olamayacağımı çünkü kendilerine başka bir formda görünmüş olduğumu -yani bunun gerçek olamayacağını- iddia ediyor.

Kadiri Mutlak olarak ortaya çıkıp dağları yerinden oynatsam birileri çıkıp şöyle diyecektir:

Tanrının şimdi kendini ortaya koymayışını deneyimleyeceksin çünkü senin için tanrı **var olsa** ona **yakarmazdın.**

Ama dualarının işitilmediğini söyleyen öyle çok insan var ki.

HİÇBİR DUA -ve dua dediğiniz de bir şeyin **öyleliğinin** en içten ifadesidir- cevapsız kalmaz.

Bilmelisin ki düşüncelerin arkasında hepsine hakim olan bir "kurucu düşünce" vardır. **Kurucu düşünce senin gerçeğin olur.**

Sezgiselce bilmelisiniz ki **istemeye hiç gerek yoktur. O vakit de bu dilek değil, öyle olan karşısında dile getirilen şükran ifadesidir.**

Yani Tanrı hiçbir şey yapmaz mı?

Tanrı yaşamı yarattı. Ama sana bununla istediğini yapman için serbest iradeyi de verdi. **Kendine ilişkin istediğin, Tanrının senin için** istediğidir.

Senin yaptığın beni **ilgilendirmez.** Oyun oynamaya yolladığında çocuklarının ne yaptığıyla ilgilenir misin? İster kovalamaca ister saklambaç oynasınlar. Hayır, çünkü güvende olduklarını bilirsin.

İnsanların ikinci büyük yanılsaması da şudur: Hayatın nihai sonucunun kuşkulu olduğunu sanırlar. Bu kuşku sizin en büyük düşmanınızı yarattı: Korkuyu. **Yanılsamanızı yaşıyor, onun için de korkuyorsunuz. Bunlar hep Tanrıdan kuşku duyma kararınızın sonucudur.**

Böyledir çünkü insanın doğası; en çok değer verdiğini önce sever, sonra yok eder, ardından yeniden sever.

İnsanın bütün davranışları iki duyguya dayanır: Korku ve sevgi. Sarkaç durmadan bu ikisi arasında gider gelir. Neden? Tanrı sevgisine güven olmadığı yalanına inandığınız için.

Bunu der demez ilk kaygınız sevginizin karşılık bulup bulmayacağı olur. Tanrı **sevgisine de böyle yaklaşırsınız.**

Oysa Tanrı tarafından yaratılmış en harika yaratıklar olduğunuzu bilseniz korkuya kapılmazdınız hiç.

Peki olduğunuzdan daha az kusursuz olduğunuz fikrini nereden aldınız?

Sözünün sizin için her şey olduğu biricik kişilerden: **Anneniz ve babanızdan.**

Sevginin koşulları olduğunu size öğreten ana babanız oldu.

Ama günü gelecek, yanılgınızı göreceksiniz. İşte o an yeniden barışacağız sizinle.

Bütün düşüncelerinizin, bütün yaptıklarınızın temeli ya sevgi ya korkudur: Ekonomide, dinde, eğitimde, sosyal tutumda, savaş ve barışta, saldırganlık ve boyun eğişte.

Korku büzüştüren, kapatan, kısıtlayan, kaçan, saklanan, istifleyen, zarar veren enerjidir.

Sevgi genişleyen, yayılan, açılan, veren, süren, ortaya çıkaran, paylaşan, şifa veren enerjidir.

Korku pençelerini geçirdiği gibi elimizde ne varsa yapışır.

Sevgi elimizde ne varsa verir.

Korku içimizi kemirerek boşaltır.

Sevgi yumuşatır.

Korku saldırır.

Sevgi iyileştirir.

İnsanın her bir düşüncesi, her bir hareketi bu iki duygudan birine dayanır. Burada seçiminiz yok, çünkü başka seçenek yok. Ama ikisinden hangisini seçeceğine dair özgür iradeniz var: Sevgi mi korku mu?

Neden çoğunlukla kazanan korku olur?

Size sadece en güçlülerin, en kurnazların zafere ulaşacağı öğretildi.

En sevgi dolu olanlar pek az övgü alır. Ama sizi kim olduğunuza dair o harikulade, muazzam bilgiyle kutsayacak olan da sevgi eylemleridir.

Ben bunun için sizinle onun aracılığıyla konuştuğum büyük uyarıcıyı verdim: İç sesinizi.

Bu ses size bir şeyin doğru mu yanlış mı olduğunu söyleyendir. Yelkenlinizi rotaya sokmanıza yardım eden radar odur.

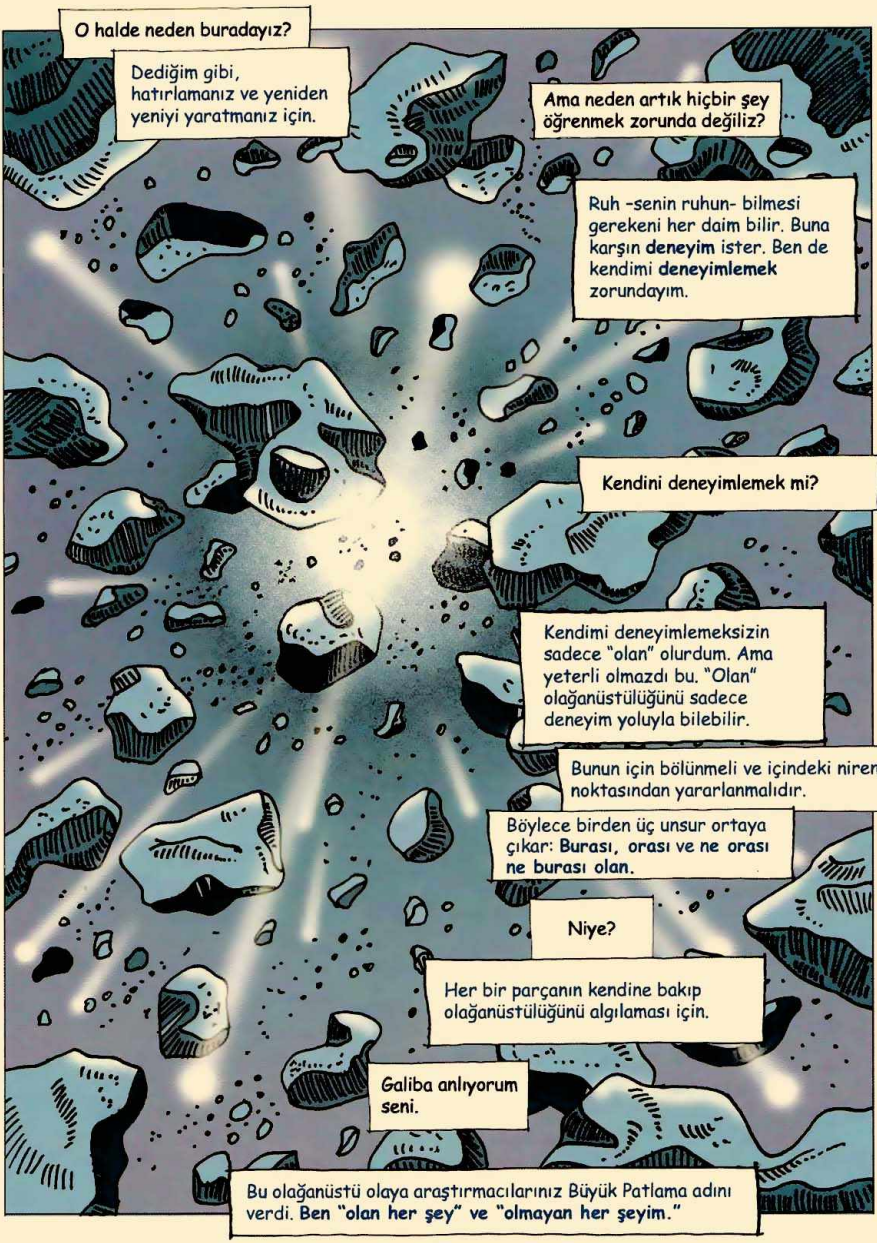
Zira en derin giz, yaşamın bir **keşif** değil, **yaratım** süreci olduğudur. Kim olduğunun değil, kim olmak istediğinin peşine düş.

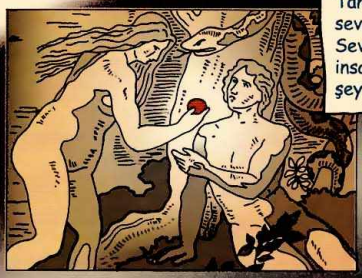
Kimileri hayatın bir okul olduğunu söyler. Öyle midir?

HAYIR.

Buraya ders almaya mı geldik?

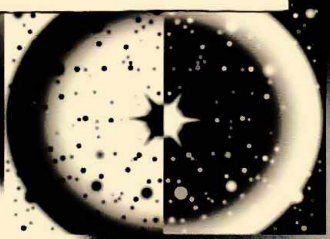
HAYIR.

O halde neden buradayız?
Dediğim gibi, hatırlamanız ve yeniden yeniyi yaratmanız için.
Ama neden artık hiçbir şey öğrenmek zorunda değiliz?
Ruh -senin ruhun- bilmesi gerekeni her daim bilir. Buna karşın **deneyim** ister. Ben de kendimi **deneyimlemek** zorundayım.
Kendini deneyimlemek mi?
Kendimi deneyimlemeksizin sadece "olan" olurdum. Ama yeterli olmazdı bu. "Olan" olağanüstülüğünü sadece deneyim yoluyla bilebilir.
Bunun için bölünmeli ve içindeki nirengi noktasından yararlanmalıdır.
Böylece birden üç unsur ortaya çıkar: **Burası, orası ve ne orası ne burası olan.**
Niye?
Her bir parçanın kendine bakıp olağanüstülüğünü algılaması için.
Galiba anlıyorum seni.
Bu olağanüstü olaya araştırmacılarınız Büyük Patlama adını verdi. **Ben "olan her şey" ve "olmayan her şeyim."**

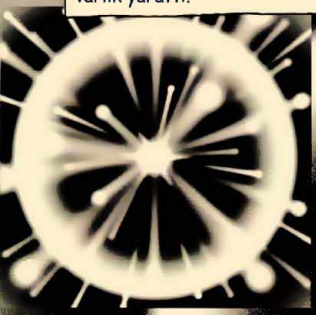

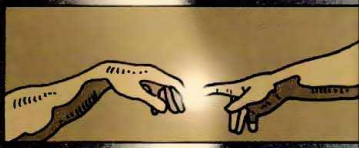
Tanrı, sadece tam karşıtını yaratırsa sevginin kendini bilebileceğini biliyordu. Sevgi ne değil ise o olana korku dendi. Siz insanlar buna kötünün doğuşu, ilk günah, şeytan dediniz...

Evrenden kendinin bölünmüş bir halini yaratan Tanrı **fizik** ve **fizikötesi** evreni yaratmış oldu.

Tanrı, saf enerjiden hepsi de benim tümüyle sahip olduğum o aynı yaratma yetisi bulunan sonsuz sayıda varlık yarattı.

Bu benimle sizin özümüzün bir olduğu anlamına geliyor. Kendinizi ben bilmelisiniz.

Ama bu kendini bilme nasıl gerçekleşir?

Size sadece söylememle. Ama kendiniz yaratmadıkça kendinizi yaratıcı olarak deneyimleyemezsiniz.

Bunu anlayabiliyor musun?

Galiba...

KULAĞIN BENDE OLSUN. Ama fiziksel evrene girişte **saf yaratıcı ruh olduğunuz anısını bıraktınız.** Benim çocuklarım olmazlık edemezsiniz -ama bunu unutabilirsiniz. Bundan ötürü yeryüzündeki göreviniz kendinizi/beni Tanrının her şeyi kapsayışı içinde deneyimlemek için kim olduğunuzu hatırlamak, çeşitli parçalarınızla yeniden birleşmek. **Hedefiniz, ruhunuzun hedefi budur.**

Parçalar oturmaya başladı şimdi. Ama hâlâ pek çok sorum var. Örneğin dünya neden böyle?

Neden salgınlar, açlık, hastalıklar, hortumlar ve dünya çapında sefalet olduğunu mu bilmek istiyorsun?

Hiçbir şey karşıtı olmaksızın var olamaz. Devrim, bilerek, deneyimleyerek Baba, Oğul ve Kutsal Ruh olmaktır.

Bazıları buna zihin, beden ve ruh ya da enerji, madde ve eter de der.

Burası, orası ve arada bir alan vardır. Sizin gerçekliğinizde kaba düzeyde ilişkilerde sadece ikilik vardır, erkek/dişi gibi; "aradalık" **yoktur.**

Ancak benim ince düzeyli ilişkilerimde var olan hiçbir şeyin karşıtı bulunmaz. Her şey birdir. **Geçmiş, şimdi ve gelecek aynı bütünün parçalarıdır.**

Dünya böyledir çünkü başka türlü olup da maddeselliğin kaba düzeyli alanında var olamaz.

Deprem ve kasırgalar elementlerin bir uçtan diğerine hareketinden başka bir şey değildir. Derin kişisel düş kırıklıklarıyla hastalıklar belirli bir düzeyde sizin tarafınızdan seçilmiş tepkilerken küresel felaketler de küresel bir bilincin sonucudur.

Ama bu şeyler benim irademle olmaz. İradenize karşı çalışmamak, sizi Tanrı deneyiminden mahrum etmemek için de onları önlemem.

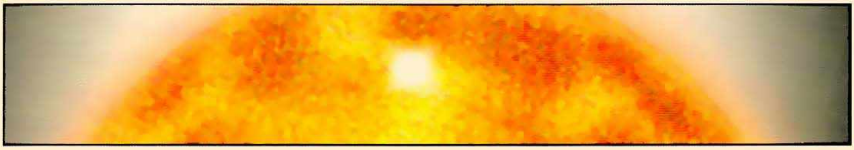
Belki şu küçük öykü anlamana yardımcı olur.

Bir zamanlar benim ışık bildiğim küçük bir ruh vardı. Ama aleminde ışık **dışında** bir şey olmadığından kendini bilmezdi.

Böylece bu küçük ruh güneşte bir mum alevi idi.

Bu görkemli ışığın orta yerinde bütün o harikulade ruhlar kendilerini göremez, gerçekte kim olduklarını bilemezdi.

Öyle oldu ki bu ruhlar kendilerini bilmeyi özler oldular. İşte ondandı sözüm: "Kendini bilmek için geri kalanımızdan ayrılıp karanlığı kendine çekmek zorundasın."

Ruh başka bir aleme doğru yola koyuldu. Orada karanlığın tüm biçimlerini deneyimine davet etme gücü buldu.

Tıpkı sizin de en karanlık zamanlarınızda yaptığınız gibi.

Oysa ben sizi hiçbir zaman terk etmedim, hep yanınızdaydım; kim olduğunuzu, gerçek kimliğinizi hatırlatmaya, sizi eve çağırmaya her daim hazır.

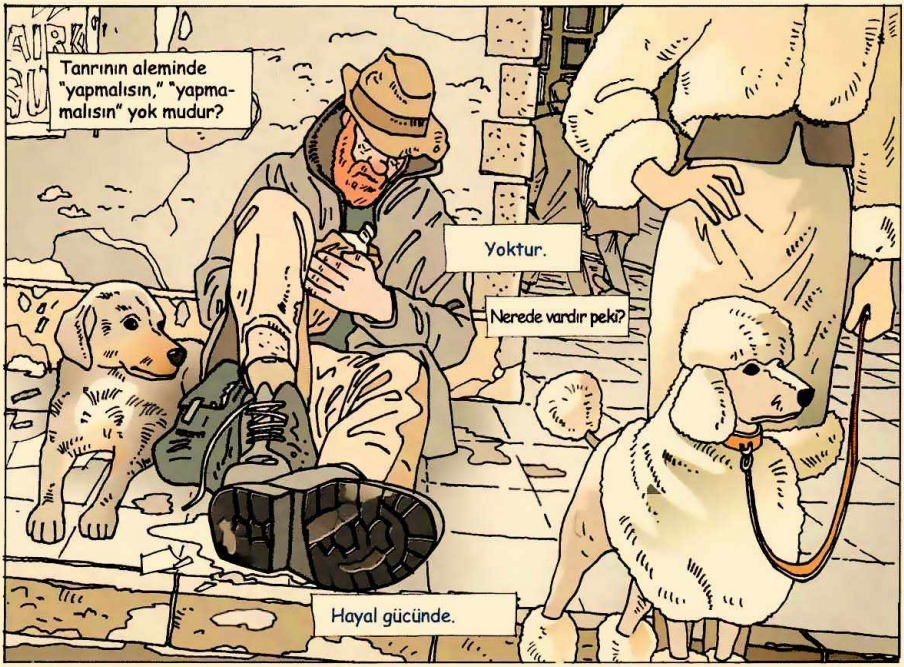

İşte onun için karanlığa bir ışık olun ve lanetlemeyin onu.

Yani başımıza gelen her kötülüğün kendi seçimimiz olduğunu mu söylüyorsun?
Hayır, bilinçli olarak değil. Ama hepiniz kendi yaratılarınızsınız. Çünkü her şey bilinçten gelmedir. En güçlüsü de kitle bilincidir.
Bu, küresel sonuçları olan doğa felaketleri yaratabilir. Daha kesin bir ifadeyle siz olayın kendisini seçmez, benim yaptığım gibi sonuçlarını gözlemlersiniz. Bunlar açısından kim olduğunuza, bu olayların hayatınızı ne ölçüde etkileyeceğine karar verirsiniz.
Acıya gelince yanlış düşünmenin sonucudur o. Bir üstat en büyük acıyı susturabilir. **Böylece şifa verir.**
Evet ama...
Ama bir şeyi **yok etmenin** tek bir nedeni vardır: Sizi temsil etmiyor, sonsuzluğa yansıtmak istediğiniz resme uymuyordur.
Bu sürecin daha az acılı bir yolu yok mu?
Var ama bu senin dışsal deneyiminde hiçbir şey değiştirmez. Bu deneyimlerin acısını azaltmak istiyorsan **algılama biçimini değiştirmek zorundasın.**

Afrika'da açlıktan ölen çocuklar ya da ülkemizdeki adaletsizlikten ötürü vicdanım sızlamasın mı diyorsun?

Tanrının aleminde "yapmalısın" ya da "yapmamalısın" yoktur. Kendini kötü hissetmek istiyorsan hisset. **Ama yargılama, lanetleme çünkü bir şeyin neden olduğunu bilemezsin.** Sen asıl gerçekte kim olduğunu görmene engel olanları değiştirmeye yönel.

Ama beni eğitenlerin hepsi bu kuralların senden –Tanrıdan- olduğunu söyledi.

Yasaklar sınırlama demektir. Böyle bir sınırlama da sizin kendi gerçeğinizi yaşama fırsatınızı engellemek olurdu.

Size özgür irade bahşettiğimi söyleyenler var ama aynı kişiler, bana itaat etmemeniz halinde sizi **cehenneme** yollayacağımı da iddia ediyor. Ne biçim bir özgür iradedir bu? Aramızda gerçek bir ilişki bu şekilde olamazdı.

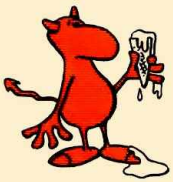

Cehennem var mı?
Bir cehennem var var olmasına ama düşündüğünüzden farklı.
Nedir cehennem?
Seçimlerinizin, karar ve yarattıklarınızın olabilecek en kötü sonuçlarını yaşamak ki ruhunuz için daha kötü bir senaryo olamaz.

Misilleme korkusu olmaksızın istediğimi yapabileceğim anlamına mı geliyor bu?

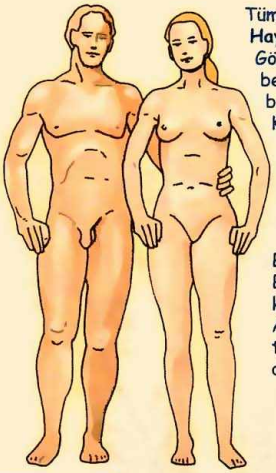
"İyi olmak için" korkuya mı ihtiyacın var? "İyi olmak" ne demek ki zaten? Bunun kurallarını kim koyuyor? Karar veren sadece **sensin**.

Ama her eyleminde bunun sonuçlarının bilincinde olmak zorundasın. Sonuçlar da doğal olaylardan başka şey değil. Doğa yasalarının doğalca işlemesinden kaynaklanıyorlar. Maddi yaşam tümüyle doğa yasalarıyla uyum içinde işliyor. Bu yasaları bir kez hatırlar ve kullanırsanız maddi düzeydeki yaşamda ustalık kazanırsınız.

Yani bu yasaları bilir ve onlara uyarsam bir daha hiç zorluk yaşamam, öyle mi?

Tüm tasa, kuşku ve korkulara son verirsin. **Hayalinizdeki Adem ile Havva gibi yaşarsın.** Görecelikler aleminde tümüyle gerçekleşmiş, beden bulmuş bir ruh olursun. Ruhun hedefi, benim de sizin için tasarladığım budur: Kendini **deneyim** yoluyla bilmek.

Benim evrenimin yasaları mükemmeldir. Bir kar tanesinin kusursuz simetrisi karşısında hayrete düşüyorsunuz. Ama ufacık bir parçacıkta buna kadirsem tüm bir evrenle yapabileceklerimi düşünebiliyor musun?

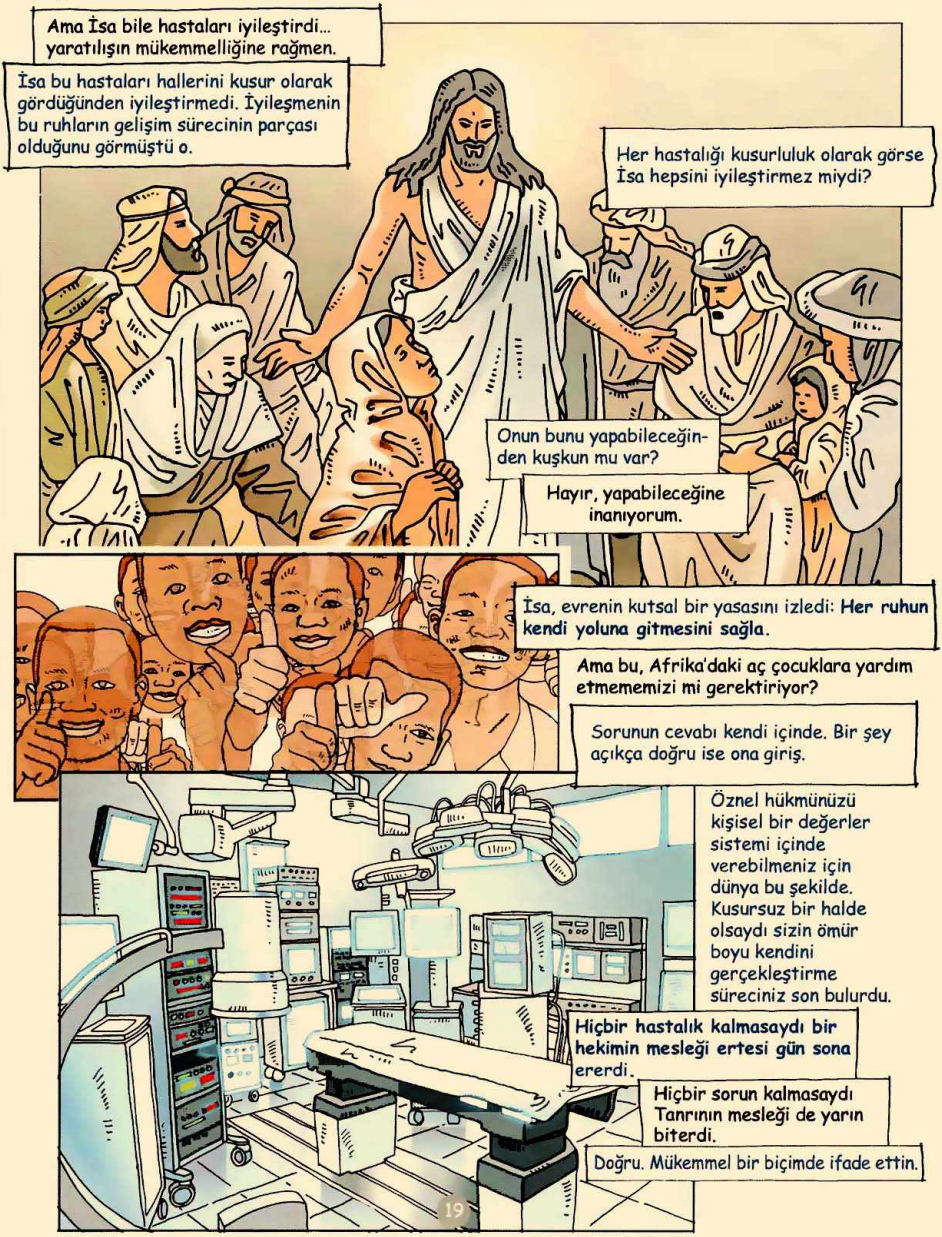
Bırak dış dünya sussun ki iç dünyaya **görüş** kazan. **İçe gitmezsen elin boş kalır.** Her şey olabilir, yapabilir, sahip olabilirsin. Tanrı inancı tanrının en büyük armağanına inancı doğurur: Sınırsız potansiyele.

Tekvin 11. Bâb, 6. Ayetinde yazana bak.

Paletinizdeki renkleri kendiniz seçebilirsiniz. Bununla ne yapacağınız size kalmış. Senin ifadenle engelli bir bedenle dünyaya gelmiş bir ruhun tam potansiyeli içinde olmadığını düşünmeyin, çünkü bu ruhun neyi gerçekleştirmeye çalıştığını bilmiyorsunuz.

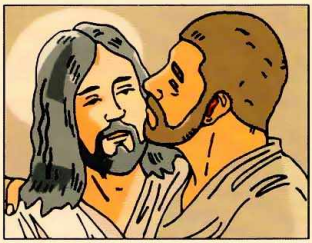
Kimse bütün sorunlarımızı çözmeye kalkışmak istemezdi, aksi takdirde yapacak hiçbir işimiz kalmazdı.

Bütün gerçek Üstatlar bunu kavramıştı. Çarmıha gerilmenin İsa'yı korkutmadığını, onun bunu beklediğini biliyorsunuz. Olayların önünü her an alabilirdi ama yapmadı. İsa acı ve ölümü yendi. Bunu siz de yapabilirsiniz.

Baba Tanrı fikirdir. Düşünceleriniz ise her şeye hayat veren ana.

Akılda tutmamız gereken yasalardan biri mi bu?

Evet.

Bana diğerlerini de sayar mısın?

İlk yasa, tasavvur ettiğiniz her şeyi olup edip sahip olabileceğinizdir. **İkinci yasa, korktuğunuzu kendinize çekmenizdir.**

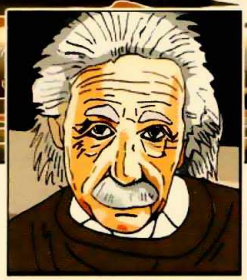
Neden öyle?

Duygu, çekim gücüne sahiptir. Her hayvan korkunuzu algılayabilir, her bitki sevgi ve hoşlanmanıza tepki verir.

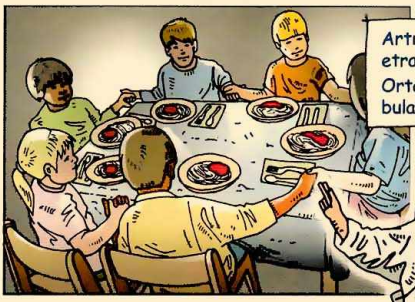
Duygu hareket halindeki enerjidir. Yeterince enerjiyi harekete geçirirseniz madde elde edersiniz. Madde, konsantre halde enerjidir. Her üstat bu yasayı anlamıştır. **Hayatın sırrıdır bu.**

Düşünceler saf enerjidir. Bir kez edindiğiniz hiçbir düşünce ölmez. Sizin varlığınızdan ayrılır, akıl almaz bir enerji labirentinde diğerleriyle karşılaşıp kesişir.

Benzer enerjiler birbirini çeker, maddeyi oluşturacak enerji toplanmaları meydana getirir.

Bu madde ancak **benzer olmayan enerji formlarıyla** parçalanabilir ve kendisini meydana getiren ham enerji açığa çıkar. Kabaca söylenecek olursa bu, atom bombasının ardındaki teoridir. Evrenin yaratıcı sırrını Einstein'dan daha iyi anlayan olmamıştır.

Artık **aynı ruhta** insanların tercih edilen bir gerçeklik etrafında nasıl bir araya gelebileceğini anlamışsındır. Ortak duada da kolektif olarak mucize yaratan bir güç bulabilirsiniz.

İsa gibi bireyler de buna kadirdir. O, enerji ve maddeyi yönetmeyi biliyordu. **Sen de bilebilirsin. Hemen şimdi.** İyi ve kötünün bilgisidir bu.

Mitolojinizde Adem ile Havva'nın iyi ile kötüyü bilmesinden önce sizin tanıdığınız gibi bir hayat olamazdı. Ancak ikisi yanlış seçimi yaparak herhangi bir seçim yapma olanağını doğurdu. Mitolojinizde Havva'yı "kötü" ettiniz, bu da diğerleri yanında cinsellik konusundaki kafa karışıklığınıza yol açtı. En çok korktuğunuz size en büyük eziyeti çektirecektir. Ama bütün kutsal metinleriniz ne der: **Korkma.**

Yasalar çok basittir:
1. Düşünce yaratıcıdır.
2. Korku, benzer enerjiyi çeker.
3. Sadece sevgi vardır.

Sevgi en üstün, nihai enerjidir. Her şey. Sevgi hissi sizin tanrı deneyiminizdir. Dünyaya gelmiş üstatlar bunu biliyorlardı. Öldürüldüklerinde bile düşmanlarını sevdiler. Bu ders size her zaman ve yerde açıkça verildi. Şimdi bu kitaba geldiniz ve Tanrıya yeniden soruyorsunuz. Size -burada- bu kitap bağlamında yeniden söyleyeceğim.

Sorun... bana istediğinizi. Ama gözlerinizi açık tutun. Dinleyin: Gelecek şarkıyı, yazıyı, bir sonraki okyanus fısıltısını, esintiyi. Tüm bu yollar bana açık. Size daima orada olduğumu göstereceğim. **HER YERDE.**

2

Hayatım boyunca Tanrı yolunu aradım ben.

Biliyorum...

... artık buldum ve inanamıyorum. Tanrıyla bir sohbetin hissettirmesi gerekeni duymuyorum.

Çan sesi, çoban kavalı mı istersin?

Bazıları bu kitap için dine küfür diyecek, değil mi? Özellikle de başöğretmen tavrı takınırsan.

Tanrıyı her yerde görmeyi öğrenmek zorundasın, yoksa beni kaçırır gözün.

Bir defasında **"Tanrı bir salamlı sandviçtir"** başlıklı bir kitap yazmaya koyulmuştum.

Çok da iyi bir kitap olurdu. Esinini ben vermiştim. Neden yazmadın?

Ama korkunç bir saygısızlık olurdu.

Fevkalade saygısız demek istiyorsun. Sana tanrının sadece "saygıdeğer" olduğunu düşündüren ne? Tanrı yukarı ve aşağıdır. Sol ve sağ.

Sıcak ve soğuk.

Tanrı gülemez mi sanıyorsun? Sana söyleyeyim, mizahı Tanrı icat etti. Benimle en iyi arkadaşınla gibi konuş.

Sana söylüyorum, her şeyi bilir, hiçbir şeyden uzak durmam.

Ama ya insan tarafından yaratılmış kötülük?

Sadece kötü iyiyi bilebilir. **Hitler cennete gitti.** Bunu anlarsanız Tanrıyı kavrarsınız.

Ama bazı şeyler var ki Tanrı nezdinde kabul edilemez.

Tanrı nezdinde her şey "kabul edilebilir," yoksa benden olmazdı ki bu da imkansızdır. Yine de değerlerinize sıkı tutunun.

Ama sırayla sınayın onları.

"Değerlerinize sıkı tutunun" buyuruyor, bir yandan da yanlış olduklarını söylüyorsun.

Bütün değerleriniz yanlış değil. Ama çoğunluğu sizden değil, ana babanız, din alimleriniz, öğretmenlerinizden... gelen değerlendirmeler onlar ve bunlarla kendi deneyimlerinizi inkâr ediyorsunuz.

Cinselliğin insanın ulaşabileceği en **sevgi dolu, heyecan verici, yakın bedensel deneyim** olabileceğini herkes bilir.

Yine de başkalarının cinselliğe ilişkin düşünce ve yargılarını benimsemeyi seçtiniz. Bunun sonuçları da kısmen yıkıcı oldu.

Yüreğinizin Tanrıyla ilgili yaşadığı her şey size Tanrının iyi olduğunu söylüyor. Öğretmenlerinizinse dediği Tanrının kindar olduğu, korkulması gerektiği. Zamanınızın çoğunu ona itaat ve hizmet için yakarmakla geçiriyorsunuz. İşin gülünesi yanı, benim sizden hiçbir şey beklemiyor oluşum.

Çoğunlukla ego manyağı, güvensiz ve astığım astık yöneticiler olan hükümdarlarınızdan biri değilim ben.
Tanrılığın hiçbir ihtiyacı yoktur. Hizmetlerinizi, itaatinizi istemiyorum.

Benim hiçbir şeye ihtiyacım yok.

Bu benim hiçbir talebim olmadığı anlamına gelmiyor. Talebim kendimi bilmek, gerçekte kim olduğunuzu bilmeniz ve deneyimlemeniz. İstek, tüm yaratışın başlangıcıdır. Sizinle benim aramdaki tek fark, **benim bunu bilmem.**

Tümüyle bildiğiniz, bütün olduğunuz an benim gibi hissedeceksiniz:

Sevinç dolu, sevgi dolu, kabullenici, kutsayıcı ve şükran dolu.

Bunlar Tanrının beş tavrıdır. Eriştiniz mi kitabı bir yana bırakın.

Hayatım mükemmelden başka her şey. Sana geldim çünkü yanıtsız kalmış onca sorum var.

Geldiğin için memnunum. Yanıtları bulmana yardım edeceğim.

Ama seninle böyle kolayca söyleşmem çılgınca değil mi?

Öyle olsa bütün İncil yazarları çılgın olurdu.

Ama İncil yazarları İsa'nın yaşamının tanığıydılar.

Düzeltelim. Onlar hayattayken İsa yeryüzünü terk edeli yıllar olmuştu.

Ama seni anlıyorum. Takındığın üsluptan dolayı kaygılısın. Kanınca seninle **komşun gibi konuşmamalıyım**. Çünkü bu sizin Tanrı tasavvurunuzla bağdaşmıyor. Buna göre o size yalnızca belirli bir "tanrısal üslupla" hitap edebilir. Bunu dışında her şey dine sövgüdür.

Dediğim gibi.

Soruna dönelim. Tanrıyla sohbet neden çılgınca olsun? Duaya inanmıyor musun? Tanrı duana hiç mi karşılık vermedi?

Tabii konuşabilirsin ama bence Tanrının benimle konuşmak istemesi olacak şey değil.

Sorun da bu. Kendini Tanrının seninle konuşmasına layık bulmuyorsun. Sesimi nasıl işitebilirsin ki o vakit?

Verdi elbette ama hiçbir zaman **sözle** değil.

Anlıyorum. Demek her şey yapabilir ama konuşamam.

Başka bir sorunum daha var. Sohbetimizi yayımlamayı düşünmüştüm.

Hiç durma. Sonuçta bu düşünce benden geliyor.

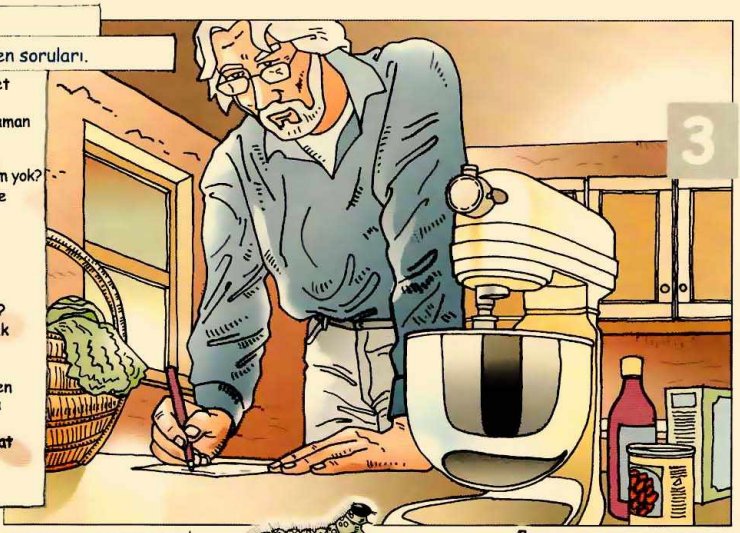
Senden mi?

Tüm bu harika soru ve cevapların ziyan olmasını mı isterim sence? Onun için devam edelim.

Milyon sorum

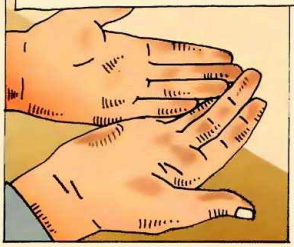
Başla. Sırala aklına gelen soruları.

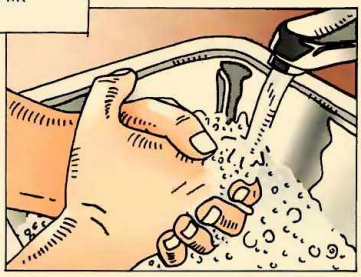
1. Hayatım ne zaman nihayet yükselişe geçecek?
2. İlişkiler konusunda ne zaman öğreneceğim kadarını öğrenmiş olacağım?
3. Neden hiç yeterince param yok?
4. İşimde ne vakit doyum ve kabul bulacağım?
5. Nasıl sağlıklı olacağım?
6. Burada almam gereken karmik ders nedir?
7. Reenkarnasyon var mı?
8. Medyumluk yetim var mı?
9. İyiliğe karşılık para almak doğru mu?
10. Cinsellik meselesi?
11. Keyif veren her şey neden "ahlaksız, yasa dışı ya da göbek yapıcı?"
12. Başka gezegenlerde hayat var mı?
13. Bir gün dünyanın sonu gelecek mi?

3

Güzel. Artık ilerliyoruz. Tanrıyla ortaklık içindesiniz. Ebedi bir birlik kurduk.

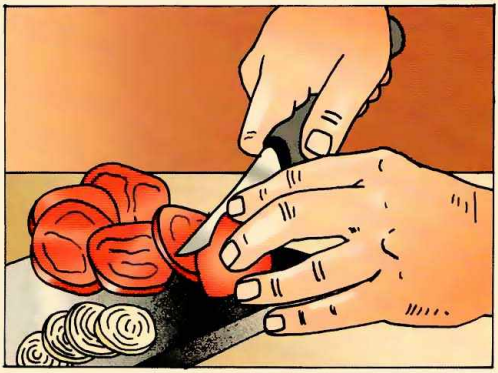

Sizler üç düzlemli varlıklarsınız. **Beden, zihin** ve **ruhtan** oluşuyorsunuz. Bu üç yönünüz özünde üç enerji biçimi. **Düşünce, söz** ve **eylem**. Birlikte sizin ifadenizle **duygu** ya da **deneyimi** oluşturuyorlar.

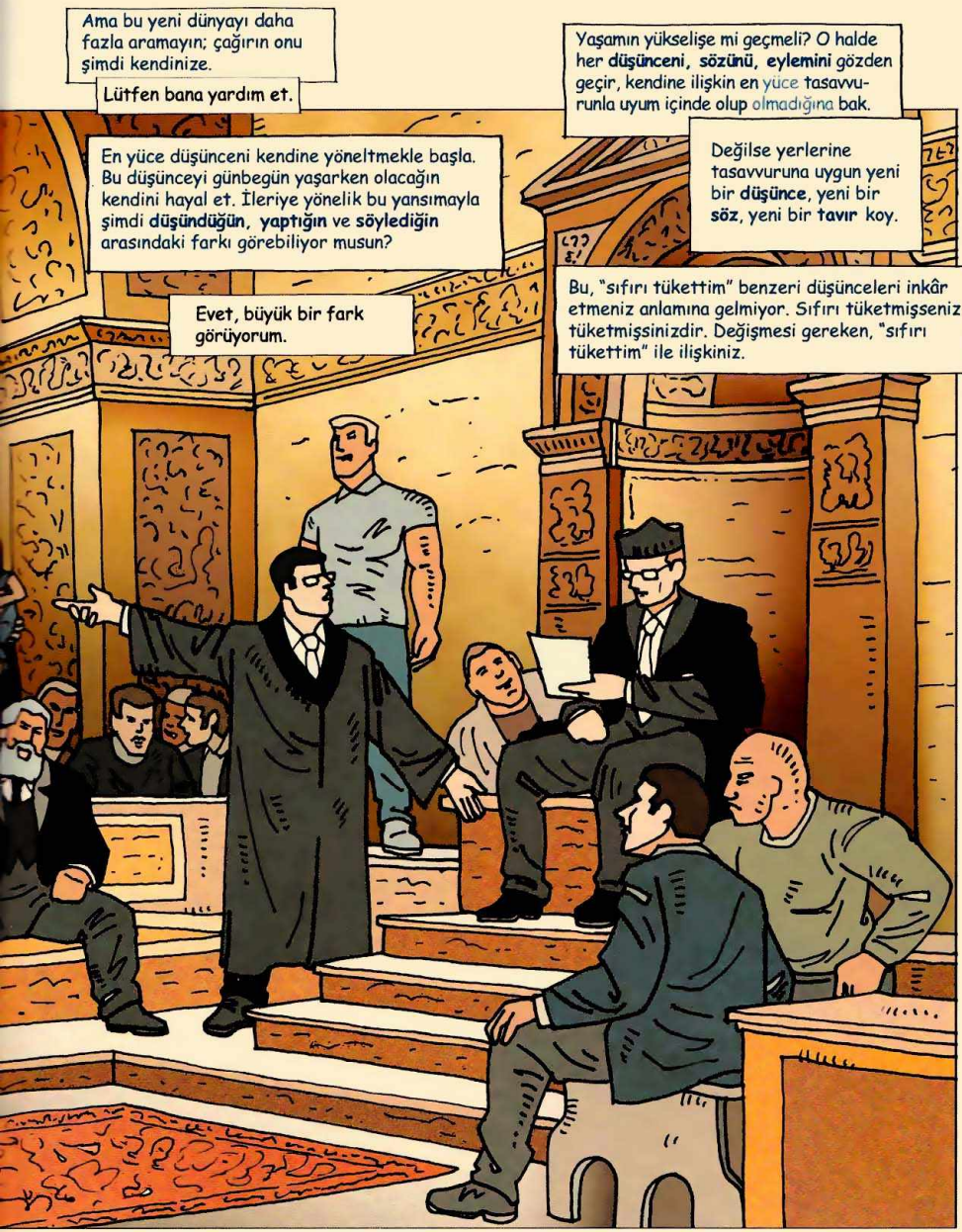

Ruhunuz **tüm duyguların toplamı.**

Yaratıcı süreç bir düşünceyle başlar. **Düşünce**, yaratışın ilk seviyesidir. Sözler ikinci seviyesi. **Sözcükler** bir anlamda düşünceden daha dinamik, yaratıcıdır. Yaratışın üçüncü seviyesi **eylemdir**. Eylemler hareket halindeki sözcüklerdir. **Başlangıç Tanrıdır. Sonuç ise eylem.**

Hayatın sen buna karar verdiğinde "**yükselişe geçecek.**" Bunun için verilen söze inanmak ve bunu yaşamak zorundasın.
Tanrının sözü, senin onun oğlu olduğundur. Onun devamı. Onun dengi.
"Dengi" derken irkildiğini fark ediyorum. Yüceliğin, sorumluluğun çok fazlası. Hayatın yükselişe geçsin istiyorsan kendi tasavvurunu değiştir.
Olduğun Tanrı gibi düşün, konuş ve davran.
Çoğu buna dine sövgü der. Ve er geç başkaları da senin gerçeğine, güzellik, güven, barış, sevinç ve sevgi dolu bir dünyaya çekileceğinden **seni çarmıha germeğe çalışacaklar.**
Zira herkesin bu gerçeği benimsemesi onların yaşam biçiminin, nefret, korku ve savaşın sonu demek olur.
HATE

Ama bu yeni dünyayı daha fazla aramayın; çağırın onu şimdi kendinize.
Lütfen bana yardım et.
Yaşamın yükselişe mi geçmeli? O halde her **düşünceni, sözünü, eylemini** gözden geçir, kendine ilişkin en yüce tasavvurunla uyum içinde olup olmadığına bak.
Değilse yerlerine tasavvuruna uygun yeni bir **düşünce**, yeni bir **söz**, yeni bir **tavır** koy.
En yüce düşünceni kendine yöneltmekle başla. Bu düşünceyi günbegün yaşarken olacağın kendini hayal et. İleriye yönelik bu yansımayla şimdi **düşündüğün, yaptığın** ve **söylediğin** arasındaki farkı görebiliyor musun?
Evet, büyük bir fark görüyorum.
Bu, "sıfırı tükettim" benzeri düşünceleri inkâr etmeniz anlamına gelmiyor. Sıfırı tüketmişseniz tüketmişsinizdir. Değişmesi gereken, "sıfırı tükettim" ile ilişkiniz.

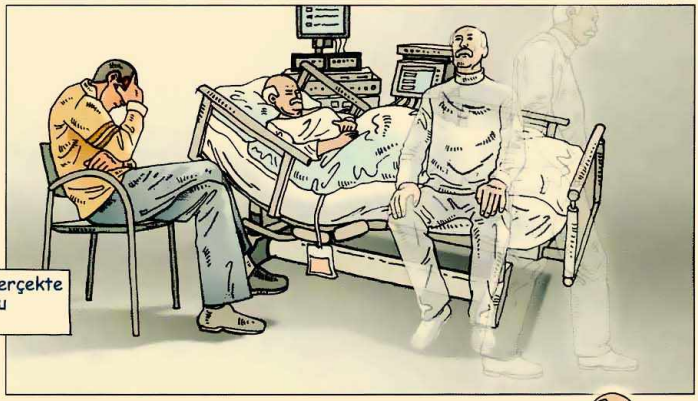
İkincisi, hiçbir şeyin olduğu gibi kalmadığını bilmektir. Bir şeyin nasıl değişeceği de size bağlıdır.

Bu insan gerçekten de altı hafta boyunca "dağları yerinden oynatmıştır." Ama an gelir, "Artık yeni bir serüvene hazırım" der. Ancak yakınları ya da dostları olarak siz bu kararı kabul etmek istemezsiniz. Ruh için ölüm yenilgi, felaket değildir.

Daha fazla yaşamak isteyen birinin ruhsal düzlemde "fikrini değiştirmesine" sık rastlanır. Hayatınız boyunca bedeninizin ruhunuz olduğunu sanırsınız. Ama nihayetinde ruhtur bedeni ne zaman terk edeceğini belirleyen. O da bu beden içinde **daha fazla yol alamaz** hale geldiğinizde olur.

Ölüm korkunuz ruhunuza kulak vermemekten doğuyor.

Ruhuma nasıl kulak verebilirim? Şef, ruh ise direktifleri yönetim katından aldığımdan nasıl emin olabilirim?

Ruhunuzun sizden istediğini yaşayın ve ona göre hareket edin. Ruh, sevginin en derin hissini ister. Ulaşmak istediği bilgi değil, duygudur. Ruh kendini hissetmek ve böylece kendini kendi deneyiminde tanımak, bilmek ister.

Aynı şekilde sevgi; nefret, öfke ve hırs gibi duyguların yokluğu değil, toplamıdır. Ve kusursuz sevgiyi deneyimlemek için **ruh olağanüstü yolculuğunda bütün bu insani duyguları yaşamak zorundadır.** İyi ve kötü, soğuk ve sıcak var olmalıdır ki ruhunuz seçimini yapabilsin. **Kendini olanca gücü ve görkemi içinde deneyimleyebilsin.** Ruhunuz, seçilmeyeni lanetlemeksizin doğru olanı seçmenize yardım eder. **Pek çok ömür isteyen büyük ödeviniz budur.** Zira seçmediğinizi (bir fikir, düşünce, din) inkâr etmek olsa olsa yarım bir evren oluşturur.

Kötüyü başka türlü nasıl iyileştirebilirsin? Şifa, **her şeyi kabul etmeniz,** bunun ardından **en iyiyi seçmenizle** gelen bir süreçtir. Yoksa tanrı olmayı seçemezdiniz.

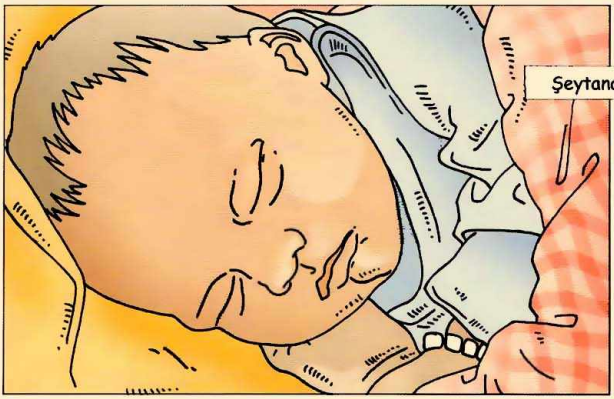
En yüce duygu kusursuz sevgidir, değil mi? Tanrının daha iyi bir tanımını bulabilir misin?

Hayır, bulamam.

Ve ruhunuz bu duyguyu yaşamaya, bu duygu olmaya yönelir. Çabanız tanrı olmayadır. Yöneliminiz de bu olmalı.

Hmm. Burada dine sövgü yok mu?

Ama şeytana denk olmaya çalışırsanız bunda dine hiçbir sövgü yok.

Sizsiniz. Size dünyaya günahkâr olarak geldiğinizi öğreten dinler bile icat ettiniz. Ama ben size tanrıdan doğduğunuzu, **doğuştan saf sevgi olduğunuzu** söylediğimde beni geri çeviriyorsunuz.

Siz en derin bilgelik, en yüce gerçek, en üstün huzur ve sevginin en muhteşemisiniz.

Şimdi kendinizi her daim öyle bilmeyi, bundan başka türlü tanımamayı seçin.

4

Harika. Esinlendiriyorsun beni.

Eh, Tanrı da esinlendirmezse kim esinlendirebilir ki?

Hep böyle sözünü esirgemez misindir?

Niyetim o değildi. Ama olsa da ne gam, değil mi?

Bilemiyorum. Tanrımın biraz daha ciddi olduğunu düşünürdüm ben.

Ama hayatınızı ne hale getirdiğinizi gördüğümde mizahım gerekiyor bana.

Kimi zaman gülüp geçiyorum, her şeyin tatlıya bağlanacağını biliyorum çünkü.

Ne demek istiyorsun?

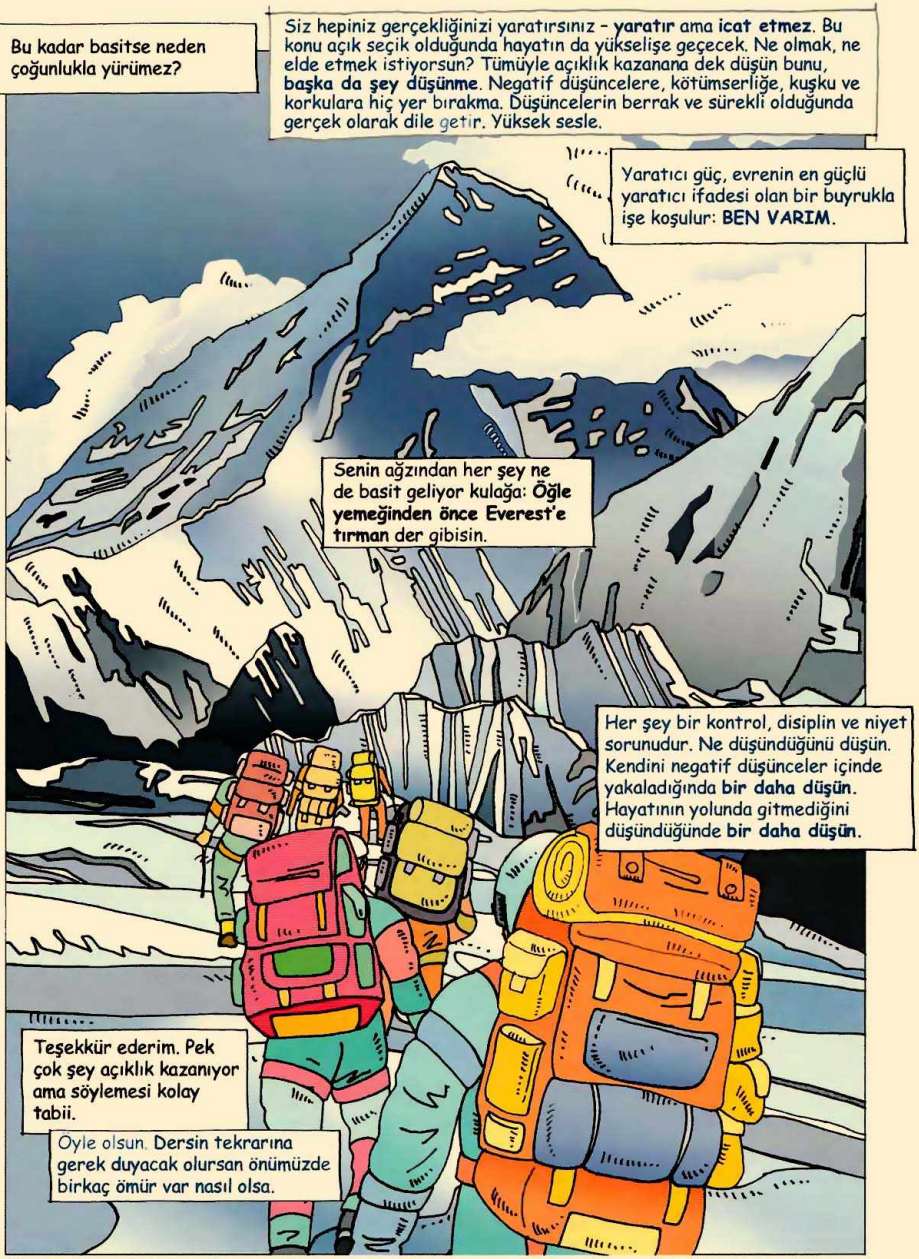
Tanrı onu kaçıramayacağınız kadar **büyük olduğundan** hedefinizi atlayamayacağınızı.

Ama soruna dönelim. Hayatını nasıl "yoluna sokup" yücelteBileceğine.

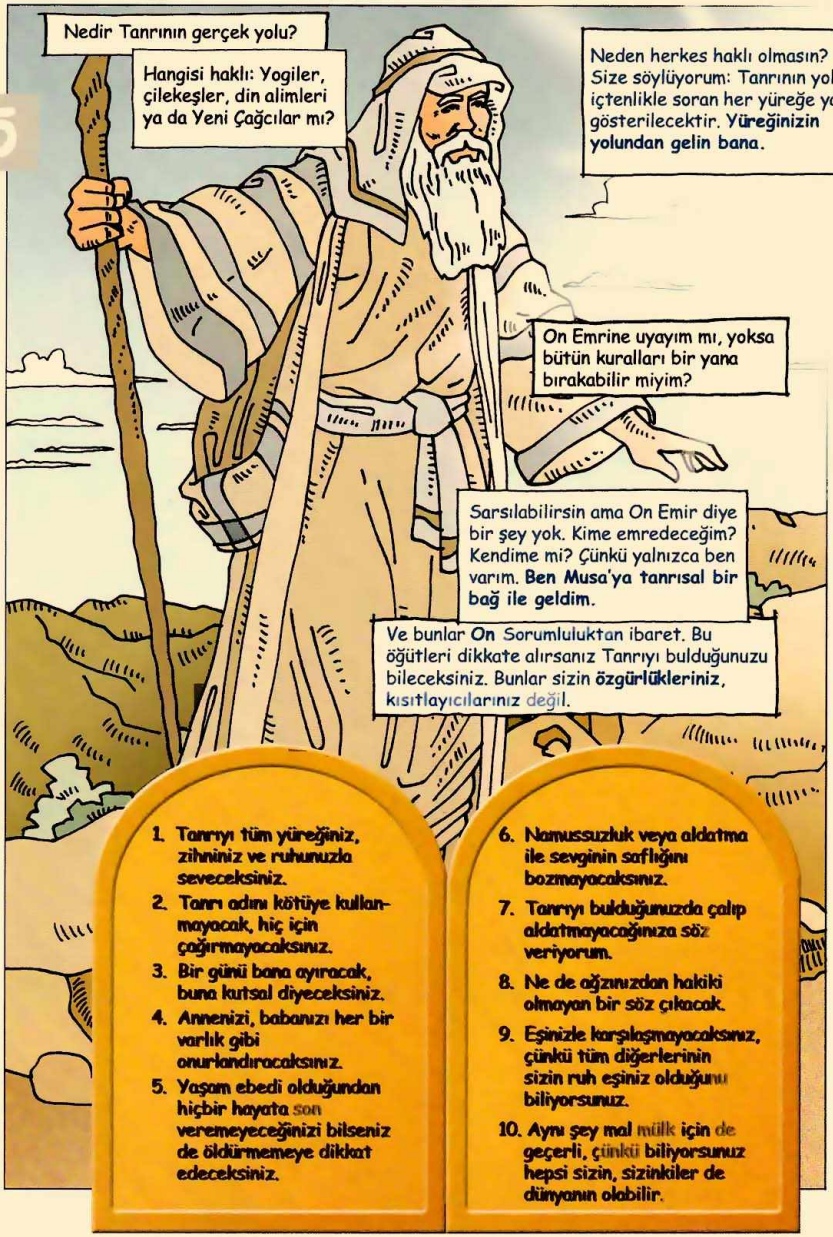
Yaratım sürecinden söz etmiştim. Bunu gerçekleştirmek için yaşıyorsunuz ve şöyle oluyor.

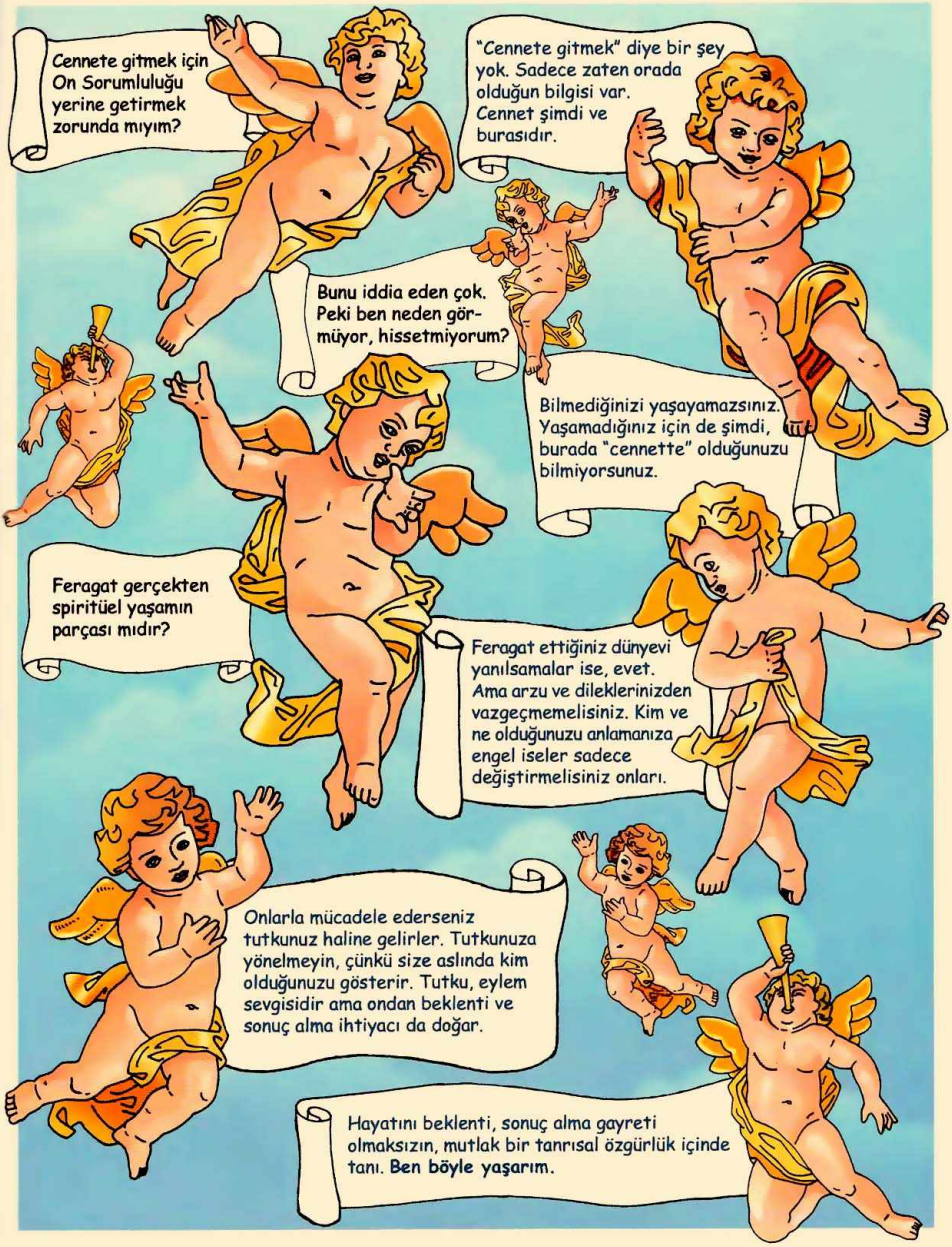
1. Tanrı suretinde yaratıldınız.
2. Tanrı yaratandır.
3. Siz **üçü bir arada** varlıklarsınız.
4. **Üç düzlemde** yaratırsınız.
5. Tüm yaratış **düşünceyle** başlar, bunu **söz** izler, **eylemde** de hayat bulur.
6. **Düşündüğünüz** bir düzlemde yaratır. **Düşündüğünüz** ve dile getirdiğiniz bir başka düzlemde yaratır. **Düşündüğünüz, dile getirdiğiniz ve yaptığınız** gerçekliğinizde hayat bulur.
7. Yaratış süreci mutlak inanç barındırmalıdır. Yaratış edi-minde eylem unsuru daima **mutlak kesinlik içermeli.**
8. Bu **bilgi**, yaradılışa **şükran** duymak anlamına gelir.
9. Yarattığın **her şeye** sevinç duy, kutla.
10. Yaratışta hoşuna gitmeyen bir şey (düşünce, söz, eylem) hoşuna gitmediğinde **kutsa ve değiştirmekle yetin.** Seni bu yolda izleyecek herkesi çağır.

Tanrının "yukarısı nasılsa aşağısı öyledir" iradesi böyle gerçekleşir.

Bu kadar basitse neden çoğunlukla yürümez?
Siz hepiniz gerçekliğinizi yaratırsınız - **yaratır** ama **icat etmez**. Bu konu açık seçik olduğunda hayatın da yükselişe geçecek. Ne olmak, ne elde etmek istiyorsun? Tümüyle açıklık kazanana dek düşün bunu, **başka da şey düşünme**. Negatif düşüncelere, kötümserliğe, kuşku ve korkulara hiç yer bırakma. Düşüncelerin berrak ve sürekli olduğunda gerçek olarak dile getir. Yüksek sesle.
Yaratıcı güç, evrenin en güçlü yaratıcı ifadesi olan bir buyrukla işe koşulur: **BEN VARIM**.
Senin ağzından her şey ne de basit geliyor kulağa: **Öğle yemeğinden önce Everest'e tırman** der gibisin.
Her şey bir kontrol, disiplin ve niyet sorunudur. Ne düşündüğünü düşün. Kendini negatif düşünceler içinde yakaladığında **bir daha düşün**. Hayatının yolunda gitmediğini düşündüğünde **bir daha düşün**.
Teşekkür ederim. Pek çok şey açıklık kazanıyor ama söylemesi kolay tabii.
Öyle olsun. Dersin tekrarına gerek duyacak olursan önümüzde birkaç ömür var nasıl olsa.

5

Nedir Tanrının gerçek yolu?
Hangisi haklı: Yogiler, çilekeşler, din alimleri ya da Yeni Çağcılar mı?
Neden herkes haklı olmasın? Size söylüyorum: Tanrının yolunu içtenlikle soran her yüreğe yanıt gösterilecektir. Yüreğinizin yolundan gelin bana.
On Emrine uyayım mı, yoksa bütün kuralları bir yana bırakabilir miyim?
Sarsılabilirsin ama On Emir diye bir şey yok. Kime emredeceğim? Kendime mi? Çünkü yalnızca ben varım. Ben Musa'ya tanrısal bir bağ ile geldim.
Ve bunlar On Sorumluluktan ibaret. Bu öğütleri dikkate alırsanız Tanrıyı bulduğunuzu bileceksiniz. Bunlar sizin özgürlükleriniz, kısıtlayıcılarınız değil.
1. Tanrıyı tüm yüreğiniz, zihniniz ve ruhunuzla seveceksiniz.
2. Tanrı adını kötüye kullanmayacak, hiç için çağırmayacaksınız.
3. Bir günü bana ayıracak, buna kutsal diyeceksiniz.
4. Annenizi, babanızı her bir varlık gibi onurlandıracaksınız.
5. Yaşam ebedi olduğundan hiçbir hayata son veremeyeceğinizi bilseniz de öldürmemeye dikkat edeceksiniz.
6. Namussuzluk veya aldatma ile sevginin saflığını bozmayacaksınız.
7. Tanrıyı bulduğunuzda çalıp aldatmayacağınıza söz veriyorum.
8. Ne de ağzınızdan hakiki olmayan bir söz çıkacak.
9. Eşinizle karşılaşmayacaksınız, çünkü tüm diğerlerinin sizin ruh eşiniz olduğunu biliyorsunuz.
10. Aynı şey mal mülk için de geçerli, çünkü biliyorsunuz hepsi sizin, sizinkiler de dünyanın olabilir.

Cennete gitmek için On Sorumluluğu yerine getirmek zorunda mıyım?
"Cennete gitmek" diye bir şey yok. Sadece zaten orada olduğun bilgisi var. Cennet şimdi ve burasıdır.
Bunu iddia eden çok. Peki ben neden görmüyor, hissetmiyorum?
Bilmediğinizi yaşayamazsınız. Yaşamadığınız için de şimdi, burada "cennette" olduğunuzu bilmiyorsunuz.
Feragat gerçekten spiritüel yaşamın parçası mıdır?
Feragat ettiğiniz dünyevi yanılsamalar ise, evet. Ama arzu ve dileklerinizden vazgeçmemelisiniz. Kim ve ne olduğunuzu anlamanıza engel iseler sadece değiştirmelisiniz onları.
Onlarla mücadele ederseniz tutkunuz haline gelirler. Tutkunuza yönelmeyin, çünkü size aslında kim olduğunuzu gösterir. Tutku, eylem sevgisidir ama ondan beklenti ve sonuç alma ihtiyacı da doğar.
Hayatını beklenti, sonuç alma gayreti olmaksızın, mutlak bir tanrısal özgürlük içinde tanı. **Ben böyle yaşarım.**

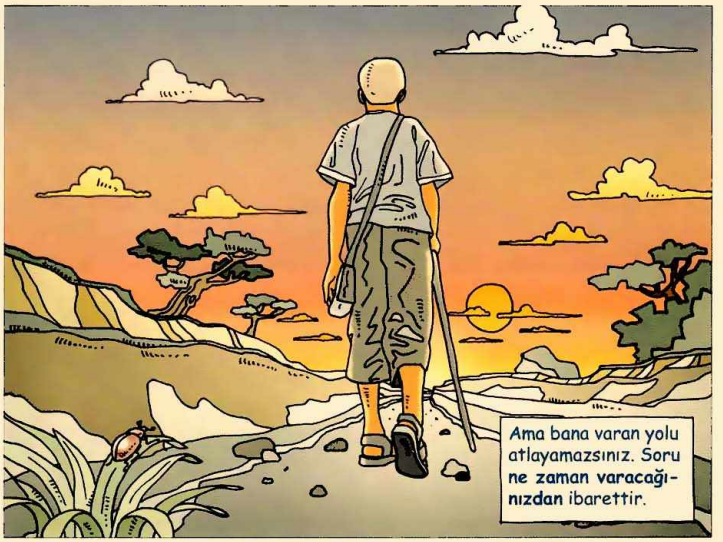

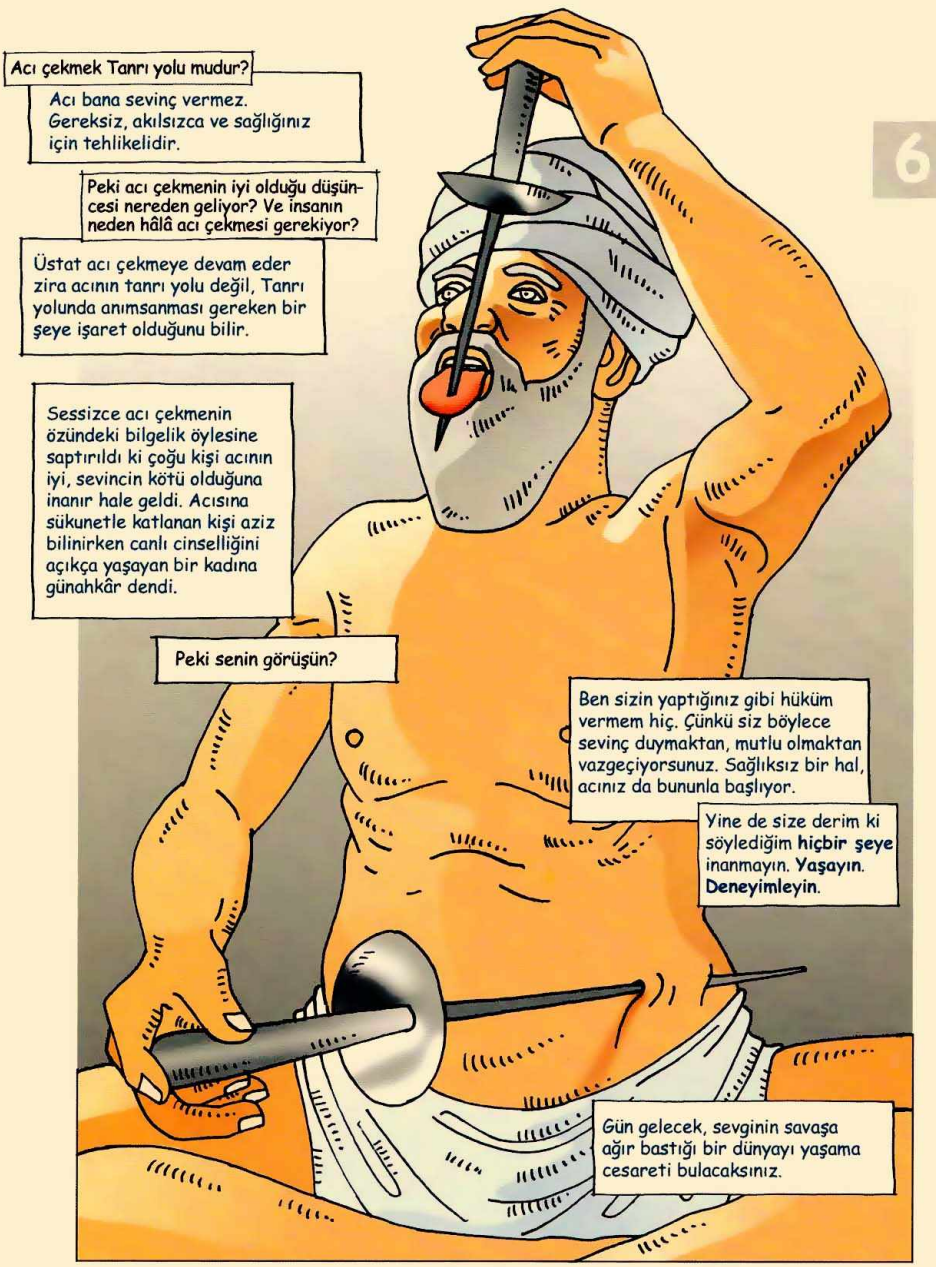

Bir üstat sezgiselce bilir: **Tutku yoldur,** kendini gerçekleştirme yolu.

O halde feragat yanlış bir yol mudur?

Hakikat, feragat edebileceğin hiçbir şey olmadığı. Zira karşı çıkmadığın şey varlığını sürdürür. Direncinle onu dünyevi gerçeğinde daha da pekiştirmiş olursun. Tahrike direnme, sadece sırt çevir. **Bana yönel.**

Acı çekmek Tanrı yolu mudur?
Acı bana sevinç vermez. Gereksiz, akılsızca ve sağlığınız için tehlikelidir.
Peki acı çekmenin iyi olduğu düşüncesi nereden geliyor? Ve insanın neden hâlâ acı çekmesi gerekiyor?
Üstat acı çekmeye devam eder zira acının tanrı yolu değil, Tanrı yolunda anımsanması gereken bir şeye işaret olduğunu bilir.
Sessizce acı çekmenin özündeki bilgelik öylesine saptırıldı ki çoğu kişi acının iyi, sevincin kötü olduğuna inanır hale geldi. Acısına sükunetle katlanan kişi aziz bilinirken canlı cinselliğini açıkça yaşayan bir kadına günahkâr dendi.
Peki senin görüşün?
Ben sizin yaptığınız gibi hüküm vermem hiç. Çünkü siz böylece sevinç duymaktan, mutlu olmaktan vazgeçiyorsunuz. Sağlıksız bir hal, acınız da bununla başlıyor.
Yine de size derim ki söylediğim **hiçbir şeye** inanmayın. **Yaşayın. Deneyimleyin.**
Gün gelecek, sevginin savaşa ağır bastığı bir dünyayı yaşama cesareti bulacaksınız.

7

BRRR

Yaşam neden böylesine korkutucu?

Sonuçlara bağlı kalmazsanız değil.

Yani hiçbir şey istemezsek mi diyorsun?

Doğru. **Seçin** ama sahip olmayı istemekten vazgeçin.

Karısı ve çocukları olan biri için güç iş.

Seni anlıyorum. Sevdiklerin için en iyisini istiyorsun.

Evet. Onların güzel bir ev ya da düzgün giysi gibi isteklerini yerine getirememek acı veriyor.

Hayatın amacı da bu mu sence?

Hepten olmasa da yan ürün olarak onlar da olsa hoş olurdu.

Tekrar sorayım. Sence hayatının amacı ne?

Buna iki yanıtım var. **İdeal cevap:** Ruhumun gelişimi için en iyi yanımı, bilen ve bilge olanı -ve sevgiyi- dile getirmek.

... kulağa bu kitabı okumuşsun gibi geliyor...

Pratikteki yanıtsa günün sonunu sağ salim getirmek.

Yirmi yılı aşkındır şu spiritüel oyundayım, daha bir arpa boyu yol alamadım.

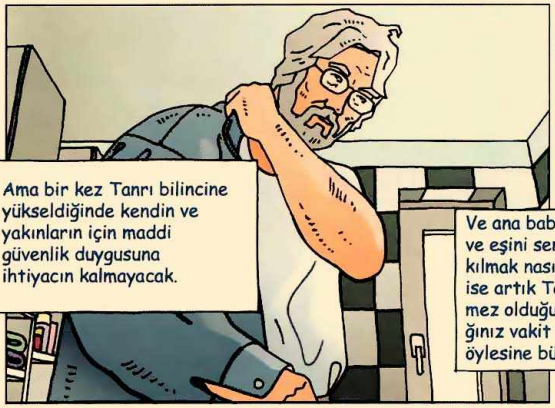
"Spiritüel oyunda olmak" demek, kendini tüm bedenin, zihnin ve ruhunla Tanrı suretinde yaratmaya adaman demektir... Pekâlâ, şimdi söyle bakalım, bu "oyunu" ne zamandır oynuyorsun?

Daha başlamamışım bile.

Ne zamandır bununla ciddi bir şekilde uğraştığının önemi yok. Şu anda uğraşıyor musun? Tek önemli olan bu.

Kendini bir arpa boyu yol almamış görüyorsun. Bense seni Nirvana'ya bir arpa boyu yolu kalmış görmekteyim.

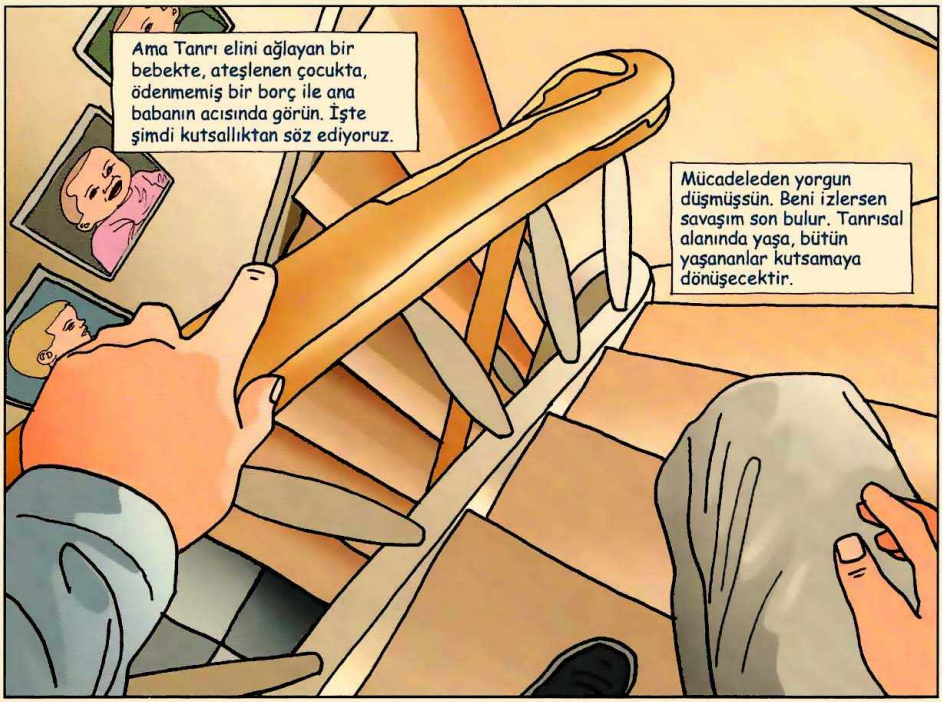
"Benim için" çalışırsan sana ödülüm ruhsal avuntuyla kalmayacak, fiziksel rahatlık da olacak.

Zira her ikisi de Tanrının hedefi ve görkemidir: "İtaatkâr hizmetkârı" kalmamış olmak ve insanların tanrıyı **ulaşılmaz** değil, **kaçınılmaz** bilmesi.

Dünya nimetlerinden çekilmiş kişi için tanrısal olanı aramak kolay iştir. Bir aile babası içinse çetin bir sınav.

İşim yok, kiram ödenmemişken tanrısal alanıma nasıl erişebilirim? Bu sorunların felsefenin fildişi kulesinden çözümlenemeyeceği ortada.

Benden vazgeçme. Burada yazılı gördüklerinin kanıtlanma şansı elinde.

Tanrısal alanına git, iç huzurunu bulacaksın. Huzurlu bir zihne de harika fikirler akar.

Bütün sorunlarının çözümü olacak fikirler. Yoksa sen senin "işsizlik meseleni" çözmenin yalnız kendin değil, benim becerilerimi de aştığına mı inanıyorsun?

Kuşkulandığın bunu **yapabileceğin** değil, **yapmayı istiyor** olduğun.

Becerimden değil, iyi niyetimden şüphelisin.

Tasam, beni bu sorunda yarı yolda bırakman.

Bu benim değil, **senin** iradenin meselesi. Kararını verdin mi sahip olamayacağın şey yok. Buna inanıyor musun?

Bağışla ama hayır. Dualarım o kadar sık boşa çıktı ki.

Af dilemene gerek yok. Gönül rahatlığıyla kendi gerçeğinde kal.

Gerçekten de duasını ettiğim pek az şeye kavuştum.

İşini kaybettiğinden kendini şimdi de koşulların kurbanı görüyorsun.

Oysa gerçek, senin bu işi artık seçmez olman. İşinde mutlu değildin ve zihninde başka bir şey yapmayı kurdun.

Haklısın. Utanıyor, derin bir suçluluk duyuyorum.

Bunun sana bir yararı dokunuyor mu? Sen sadece gerçeği gör ve ona yönel.

İlişkiler konusunu ne vakit yeterince öğrenip de ilişkilerimde mutlu olabileceğim?
Bir ilişkide mutlu olmak için onu **planladığınız** şekliyle değil, **kendi adına** yaşamalısınız. Romantik ilişkiler başarısızlığa uğruyorsa nedeni onlara yanlış koşullarda girmeniz.
Bu insan olmadan bir "**hiç**" olacağınızı söylüyorsunuz ama bu doğru değil. Ondan sonra da o insan sizin ona biçtiğiniz rolü karşılamaya çalışıyor.
Giderek mutsuzlaştığı için de yaşadığı düş kırıklığı içinde ilişkiyi kurtarmak üzere yeniden gerçek kimliğini yaşamaya çalışıyor.
Bu özel kişiyle bütün olacağınızı söylüyorsunuz. Oysa bir ilişkinin anlamı, bütünlüğünüzü başka bir insanla paylaşabilmektir.
Gençliğinizde ilişkilerinize pür heyecan başlıyorsunuz. Ama giderek sığlaşıyorlar, ondan sonra da siz kırılan umutlara, en düşük beklentilere yöneliyorsunuz.
Sorununuz da bu: En büyük düşünüzün sevilen **kendiniz** değil, sevilen **ötekiye** ilişkili olması.
İlişkinin en üstün biçimi sevgi ve ilgiyi önce senin **kendine**, bunun ardından başkasına gösterir.
En çok seven, ağırlık merkezi kendi içinde olandır.

Sevginizden emin olmak için kanıt istiyorlar. Sizden tavrınızı değiştirmenizi bekliyorlar. Sonunda ikna olduklarında sevginizin kalıcılığından tasalanıyor ve **tavırlarını** buna göre değiştiriyorlar.

Radikal bir öğreti bu.

Dikkatle bakarsan, değil. Başkalarını sevebilmek için kendini sevebilmek zorundasın. Çoğu insan, kimsenin onları sevmediği gibi yanlış bir inançtan ötürü kendinden nefret eder.

Böyle çift ilişkilerinde en fazla düş kırıklığı yaratan bu benlik yitimidir.

Ama neden böyle?

İlişkilerin asıl anlam ve amacını unuttuğunuz için. Ruhunuz bedeninize kendini ifade etmek, gelişmek ve gerçekte ne olmak istediğinizi idrak etmek için girdi.

Kendinin bilincinde olmanın anlamı budur. Bu sürecin en önemli unsurları da kişisel ilişkilerinizdir. Aralarından sadece birini çarmıha germediğiniz öğretmenlerimin size öğrettiği "Benim kadar kutsalsınız" idi.

Bu gerçeği kabullenmediğiniz, hakiki ve saf bir biçimde **kendinize** aşık olmadığınız sürece başka birine de hakiki ve saf bir biçimde aşık olamazsınız. **Şimdi ve daima kendinize yoğunlaşın.**

Bir ilişkide birbirimize nasıl davranacağımız konusuyla ilgilenmemeli miyiz? Çünkü bazen diğerinin söz ve davranışlarının beni yaraladığını hissediyorum.

İlişkilerin gerçek anlamını kavradığın gün bu da artık böyle olmayacak. Kendinizi yaralanmış hissettiğinizde karşınızdakine içtenlikle açılın. Her etkileşimde kendinize şunları sormalısınız:

Kimim ve ilişkide kim olmak istiyorum? Öfke, kızgınlık ve hoşlanmama gibi duyguların bilincine varın ve başkalarını yaralamaktan kaçının. Çünkü olmak istediğiniz bu değil.

Üstat denilenler, bu duygulara kapılmayacak kadar deneyimi olanlardır. "Bu kılıf bana uygun değil" derler. Kendinizi tümüyle gerçekleştirmek istersiniz. Yaşam amacınız daima gelişimdir. Bu aşamada ruhun görevi tanrınınkiyle kaynaşır, çünkü **benim** de istediğim budur.

Öğrencinin tersine üstat hemen seçimini yapar: Sabırlı, sevgi dolu, iyi olmak. Daima en üstün anlamda bir seçim.

Ama en üstün anlamda seçim ne anlama gelir? Bu soruyu sormak bile ustalık yolunda olduğunu gösterir. Ne yazık ki çoğu kişi benim için en kârlısı nedir diye soruyor?

Böylece de hayatın asıl yararı kaçırılıyor. Çünkü böyle bir yaşam korkuyla biçimlenir. **Oysa siz sevgisiniz.**

Her bir insan ilişkisinin dönüm noktasında tek bir soru karşımıza çıkar: **Bu durumda sevgi ne yapardı? Ruhunuz için** başka hiçbir sorunun önemi yoktur.

Ama burada büyük bir yanlış anlama var. Size sevginin sadece diğerinin esenliğine yönelik olduğu öğretildi. Oysa en üstün seçim, sizin en üstün esenliğinize işleyendir.

Çember de bu noktada tamamlanır: sizin en üstün esenliğiniz, ötekinin de en üstün esenliği olacaktır. **Çünkü siz ve öteki birsiniz, sizden başkası da yok.**

Uygulamada bu şu demektir: Bu sizi sonuçta Tanrı karşısında bile öfkeli ve güvensiz kılacağından diğerinin her şeyini sürekli bağışlamamalısınız. Çünkü neden bu özveriyi sevgi adına talep eder ki?

Tanrı ise öyle yapmaz. O sadece **sizin kendinizi sevdiğinizin altına koymanızı ister.**

Ama bu sırada istismar edilmemeye ve etmemeye dikkat edin; bunun sonucu yıkıcı olabilir. Bu ebeveyn-çocuk ilişkileri kadar yetişkinler ve uluslar arasındaki ilişkiler için de geçerlidir.

Zorbalığa katlanmayın. **Kendinizi ve zorbaları sevmek** bunu gerektirir.

Bu, dişe diş bir ödeşme demek değildir. Sadece başkasının size sürekli zarar vermesine geçit vermenin en sevgi dolu tavır olmadığı anlamına gelir.

Bir ilişki, içinde kendinizi bulacağınız, kim olduğunuz seçimini yapacağınız bir deneyim alanı sunmalıdır size. **Ancak Tanrıya denk olma seçimi de şehit ya da kurban olmak değildir.**

Spiritüel anarşi bu. Nasıl yürür ki?
Senin için kendini gerçekleştirme söz konusuysa yürüyecektir. Başka türlü olamaz.
Bağnazlar sizi günahkar yaradılışlı olduğunuza, dünyaya öyle gelip öyle de gideceğinize inandırmak istiyor. Buna karşı da elinizden hiçbir şey gelmez! Doğanız gereği aşağılık ve tümüyle Tanrının merhametine bağımlısınızdır.
Böyle yaratılmışsınızdır. Neden? Tanrı bilir ya da belki o bir hata yapmıştır. Belki baştan başlamak istiyordur. Ne yaparsınız!
BENİMLE ALAY EDİYORSUN!

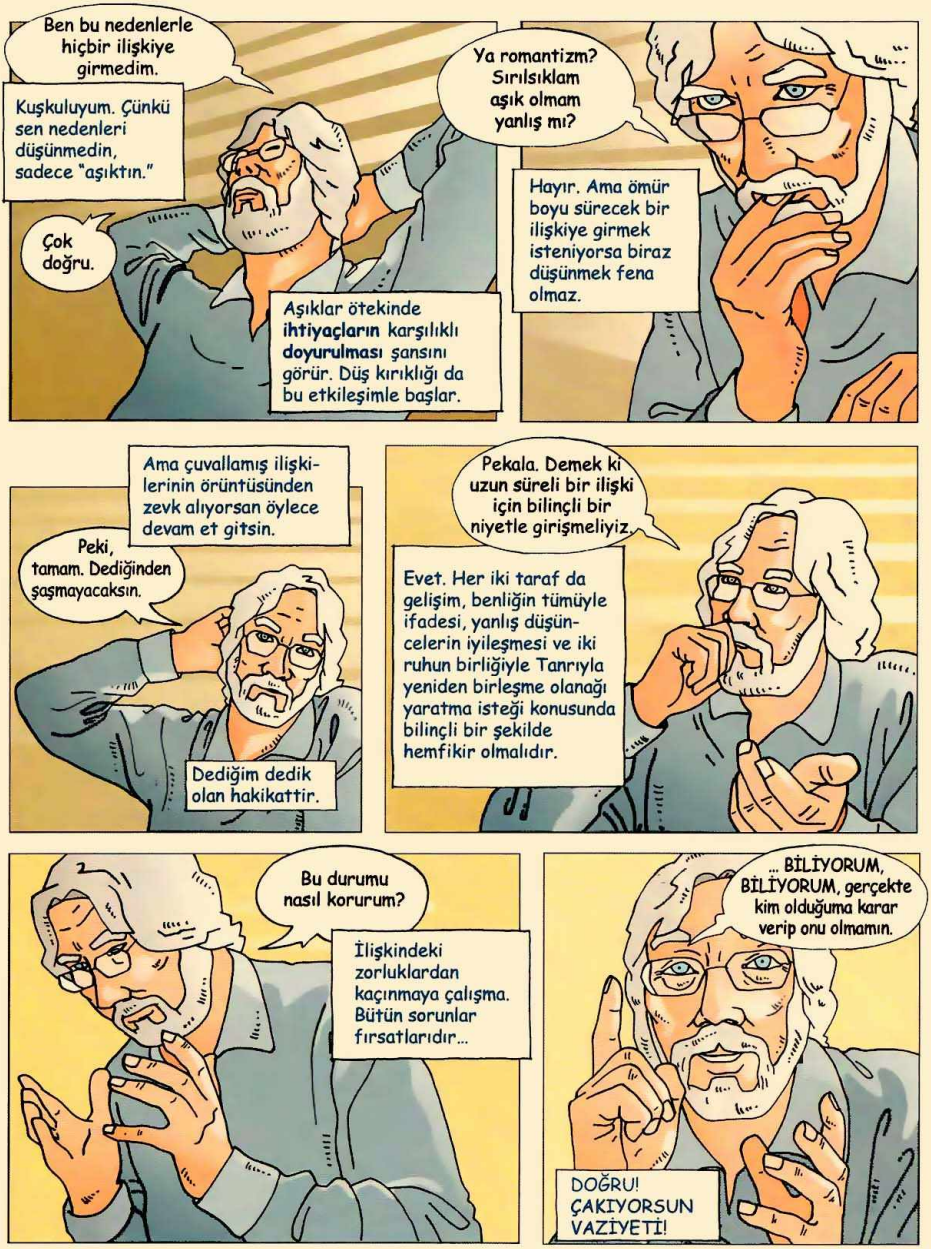
Hayır. Siz benimle alay ediyorsunuz. Benim, Tanrının kusurlu varlıklar yarattığımı, ardından da kusurlu oldukları için onları lanetlediğimi söylüyorsunuz. Oğlumun sizi benim size verdiğim kusurluluktan kurtardığını söylüyorsunuz.

Yani oğul, babanın başınıza açtığı işten sizi kurtarmış. **Kim kiminle alay ediyor? Bununla ele aldığın köktenci Hıristiyanlık.** Konu bu değil; Tanrının doğası ve insanlarla ilişkisi.

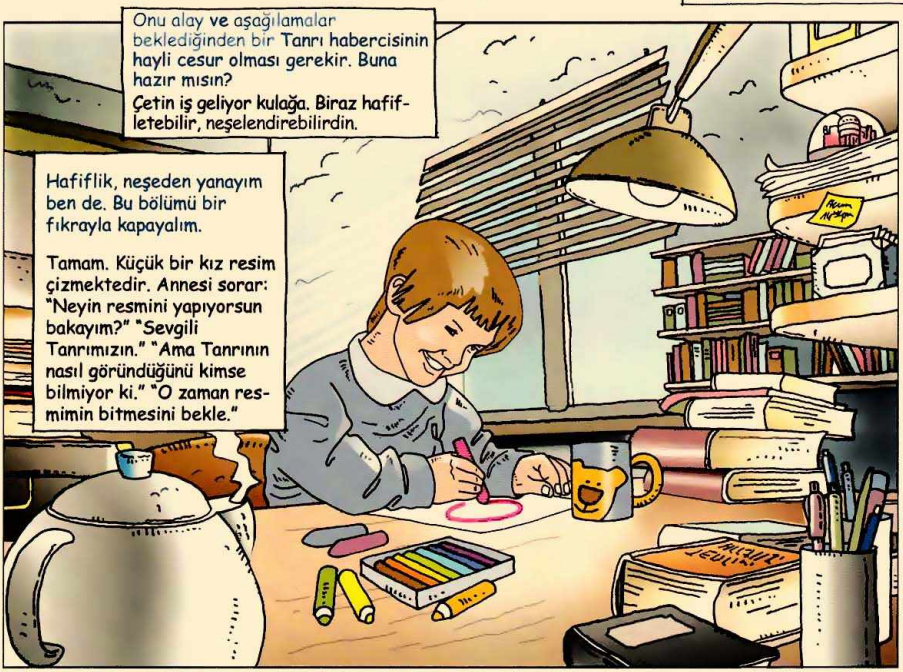

Ben bu nedenlerle hiçbir ilişkiye girmedim.
Kuşkuluyum. Çünkü sen nedenleri düşünmedin, sadece "aşıktın."
Çok doğru.
Aşıklar ötekinde ihtiyaçların karşılıklı doyurulması şansını görür. Düş kırıklığı da bu etkileşimle başlar.
Ya romantizm? Sırılsıklam aşık olmam yanlış mı?
Hayır. Ama ömür boyu sürecek bir ilişkiye girmek isteniyorsa biraz düşünmek fena olmaz.
Ama çuvallamış ilişkilerinin örüntüsünden zevk alıyorsan öylece devam et gitsin.
Peki, tamam. Dediğinden şaşmayacaksın.
Dediğim dedik olan hakikattir.
Pekala. Demek ki uzun süreli bir ilişki için bilinçli bir niyetle girişmeliyiz.
Evet. Her iki taraf da gelişim, benliğin tümüyle ifadesi, yanlış düşüncelerin iyileşmesi ve iki ruhun birliğiyle Tanrıyla yeniden birleşme olanağı yaratma isteği konusunda bilinçli bir şekilde hemfikir olmalıdır.
Bu durumu nasıl korurum?
İlişkindeki zorluklardan kaçınmaya çalışma. Bütün sorunlar fırsatlarıdır...
... BİLİYORUM, BİLİYORUM, gerçekte kim olduğuma karar verip onu olmamın.
DOĞRU! ÇAKIYORSUN VAZİYETİ!

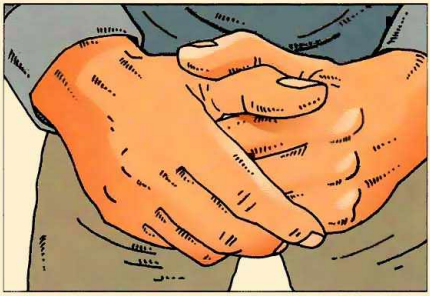
Hoş bir fıkra. En güzeli de küçük kızın en ufak bir kuşku duymaması. Bu bana gecesini gündüzüne katıp bir kitap yazan adamı hatırlattı. Ne yaptığını soranlara "Tanrıyla bir sohbet kaleme alıyorum" demiş. "Ama" diye karşılık vermiş soran, "Tanrının ne söyleyeceğini kim bilebilir?" "Eh" demiş adam, "o vakit bitirmemi bekle."

Ama bu, öldürmeye bir cezalandırma ya da çatışmaların çözümü olarak başvurulmasını haklı kılmaz. Riyakârlığı, bir de bunu benim adıma yaparak ayyuka çıkarıyorsunuz. **Ben** buna dine sövgü derim zira sizin gerçekte kim olduğunuzu göstermez.

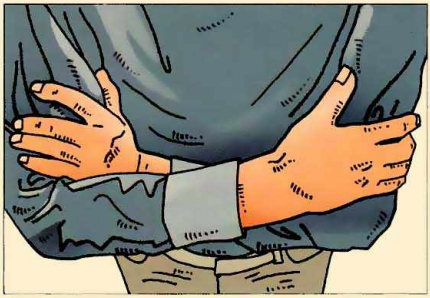
O halde öldürmek yanlış mı?

"Yanlış" diye bir şey yok. Sizin "yanlıştan" tek anladığınız "doğrunun" karşıtı. Ama neyin doğru olduğunu bilebilir misiniz? Burada kendi yargınıza değil, başkalarınınkine güveniyorsunuz. Öldürme üzerine düşünür, duyguna kulak verirsen cevaplar gözlerinin önüne serilecektir.

Buna kendi otoriten doğrultusunda davranmak, buyruğu kendinden almak denir.

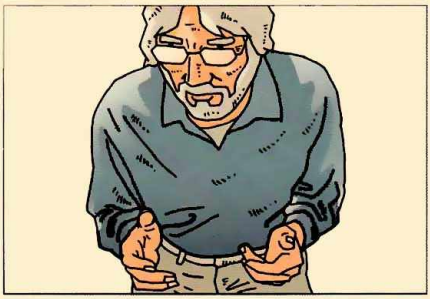
Düşünün, kendi değer yargılarınızı bulun, kararınızı verin. Bu sizi saf yaratış noktasına getirecektir. Bu çalışmanın ödül ya da onay olmaksızın, kimse farkında olmadan yalnız başına yapılması gerekir. Bunun sonucunda sen haklı bir soru sordun. Neden devam etmeli, bu yolculuğun nedeni ne?

Nedeni de gülünç denecek ölçüde basit: **Yapacak başka bir şey yok.**

Ne demek istiyorsun?

Gerçekten de yapabileceğiniz başka hiçbir şey olmadığını. Bu yola neden koyulmalı diye bir soru olamaz. Siz çoktan bu yoldasınız. Olmak istediğinize erişmek için tutmanız gereken yolu çoğunuz biliyor. Harika bir işaret - kesin bir kanıt.

Ne konuda?

Artık önünüzde pek hayat olmaması konusunda.

Bu iyi bir şey mi?

Evet, çünkü siz bunun böyle olduğunu söylüyorsunuz. Artık evrenden size hakikati göstermesini talep etmiyor, siz evrene gerçekliğinizi bildiriyorsunuz.

Artık benden korkmuyor, beni eşitiniz olarak seviyorsunuz. Bunlar son derece iyi işaretler.

Tanrı adına!.. Bana kendimi iyi hissettiriyorsun.

Sevinçlerinizi artık acı olmaksızın yaşayabiliyor, acısızca sevmeyi ve bırakmayı öğreniyorsunuz.

Sen buna gelişme demez misin?

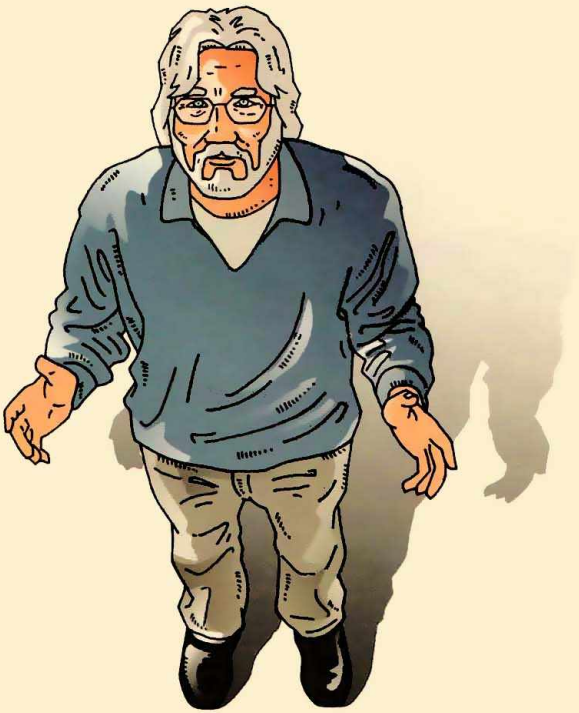
Derim sanıyorum.

O halde gelişmeye devam oğlum. **Gel, Tanrının işini yerine getirelim, sen ve ben.**

10

Seni seviyorum, biliyor musun?

BİLİYORUM. Ben de seni seviyorum.

11

Neden görünürde hiç param yok? Bunun özsaygı eksiğinden kaynaklandığını söyleyen çok kişi var.

Özsaygı fazlasından olmasın?

Hmm... galiba haklısın.

Paranın kötü bir şey olduğu düşüncesi ayağına bağ oluyor. "Tanrı iyidir" fikrini de besliyorsun. Dolayısıyla para ve tanrı senin için bağdaşmaz şeyler. Bir şey ne kadar iyiyse o kadar az para eder diye düşünüyorsun.

Bu nedenle de rahiplerinizin, hahamlarınızın eline karınlarını anca doyuracak kadar para geçerken TV eğlenceliklerinize para saçıyorsunuz. Bu ilke toplumunuzun tümünde geçerli.

Bu açmazdan kurtulmak için net bir strateji geliştirmek zorundasın. Buna ilişkin düşüncelerini değiştirmek.

Nasıl olacak?

Yaratım sürecinin üç yönü vardır: Düşünce, söz ve eylem. Dünyanızda her şey böyle meydana gelir. Başlangıçta yer alan bu temel düşünceleri değiştirmek için düşünce-söz-eylem sürecini tersine çevirmek zorundasınız.

Açıklayabilir misin?

Önce eylemi yerine getir, ardından yeni düşünceyi içeren sözleri söyle. Bunu olabildiğince çok tekrarla. Bu şekilde zihni belirli bir şekilde düşünmeye eğitirsin.

Bir örnek: Para dilenen yaşlı bir kadına rastlarsın. İlk tepkin eline birkaç kuruş vermek olur. Bir yanınsa daha fazlasını, belki bir 10 dolar vermeye hazırdır. Kadıncağızın talihli günü olacaktır bu. 10 dolarlık bir banknot aranırsın. Derken aklına sadece 20 doların olduğu gelir. Birkaç kuruş verip çabucak uzaklaşayım dersin. Cebinde bozukluk aranırsın... sonunda bulduğunda çoktan uzaklaşmışsındır oradan.
Sonuç: İkinizin de eli boş kalmıştır. Paylaşmanın sana verebileceği sevinç yerine şimdi kendini o evsiz kadın kadar yoksul hissetmektesindir. Ve kendini aslında ne kadar iyi durumda olduğun hissine çekersin. Gelecek sefer düşünmeden hareket et. Ama elini çabuk tutmalısın yoksa zihnin bu yeni temel düşünceyi öldürüverir.
Bu yeni düşünce gelişmeye devam etmeniz, büyümeniz için tek şansınızdır.

12

Neden sevdiğim işi yapıp bundan da para kazanamıyorum?

HAYAL GÖRÜYORSUN KARDEŞ SEN.

NE?..

Şaka yapıyordum. Bunu başaranlar hayatlarında hiç taviz vermezler. Ve olmak ile yapmak arasındaki ayrımı da yapmak zorundadırlar.

Yapmak bedenin bir işleviyken olmak ruhun işidir.

Ruh neye yönelir?

Bana. Senin ruhun benim, o da bunu biliyor. Onun için olmaktan başka yapacak şey yok.

Ne olmak?

Her ne istiyorsan. Mutlu, kederli, eril, dişi...

Ama bunun benim sorunumla ilgisi ne?

İki kişi aynı işe girişir. Yetenekleri eşit olmakla birlikte biri daha fazla, diğeri daha az kazanır. Neden?

Çevre yüzünden belki?

Bu sorumu yanıtlıyor. Ruh tek bir şeyle ilgilidir: Hareket noktanın korku mu, sevgi mi olduğuyla.

İkisinden biri işinde açık, dostça, düşüncelidir...

diğeri kapalı, aksi, düşüncesiz...

Daha yüksek oluş halleri seçtiğini düşün: İyilik, sevgi, **tanrısallık**. Deneyimin ne olurdu? Zira bedeninizle değil, ruhunuzla bir şey oluşturmak üzere buradasınız.

Ama beden ya da zihin nasıl olur da ruha baskın çıkabilir?

Ruh fiziksel kısma asla iradesini dayatmaz. Bu özünün dışında, dolayısıyla imkansızdır. Beden, zihin ve ruh birlikte ve ahenk içinde ürettiğinde TANRI beden bulmuş olur.

Yani özseçimli olma hali benim mesleki gelişimimi belirliyor, öyle mi?

Senin dünyevi başarın beni ilgilendirmiyor, sadece seni ilgilendiriyor. İşin hoş tarafı şu ki işin dünyevi yanı senin için de önemsiz hale geldiğinde her türlü biçimiyle varsıllık kendiliğinden oluşur.

Gerçek üstatlar tercihlerini yapmış, hayatlarını kazanmaktansa hayatı kazanmayı seçmişlerdir.

Demek ki istediğim her **şeye sahip** olabilirim.
HAYIR ama sahip olduğunuz her şeyi deneyimleyebilirsiniz.

Bu, "nasıl düşünür, neye inanırsan o olacaktır" düşüncesiyle nasıl bağdaşacak?

Açıklayayım: **Düşünce, söz** ve **eylem** yaratmanın üç düzlemidir. Bazen "Daha fazla para, daha fazla başarı istiyorum" diye düşünürsün. Yine de ne daha fazla para ne de daha fazla başarı edinebilirsin.
Neden edinemem?

"Başarı istiyorum" dersin. Evren, "Tamam, edineceksin" der. Ben + "para istiyorum," para istemen demek. Ama bununla sadece isteme deneyimini elde edebilirsin.
Böyle mi işliyor?

Kendi durumunda "Başarı istiyorum" değil, "Başarı sahibiyim" diye düşün. Bu senin deneyimine uymuyorsa "Şu andan itibaren başarılıyım" ya da "Her şey başarıma katkıda bulunuyor" diye ifade et.

Bu onaylamalar sen ancak sonuçların zaten ortada olduğunun bilincindeysen işe yarar. "Teşekkürler tanrım bana getirdiğin başarı için." İsa bu bilince sahipti. Benimle ilişkisinden o kadar emindi ki her bir mucizesinden önce bunu başarmasından ötürü bana şükranını sundu. Başaramayabileceği aklının ucundan geçmedi.

Gelişiminizde öyle bir noktaya geleceksiniz ki ruhunuz, bir beden varlığı değil, beden içinde bir varlık olduğunun bilincine varacak. Bu, bedenin ihmal edildiğinin farkına bile varılmaz hale gelişini beraberinde getirebilir. Ancak sizler dünyevi varlığınızdan ibaret olmayan ve beden, zihin, ruh üçlüsünden oluşan varlıklarsınız.

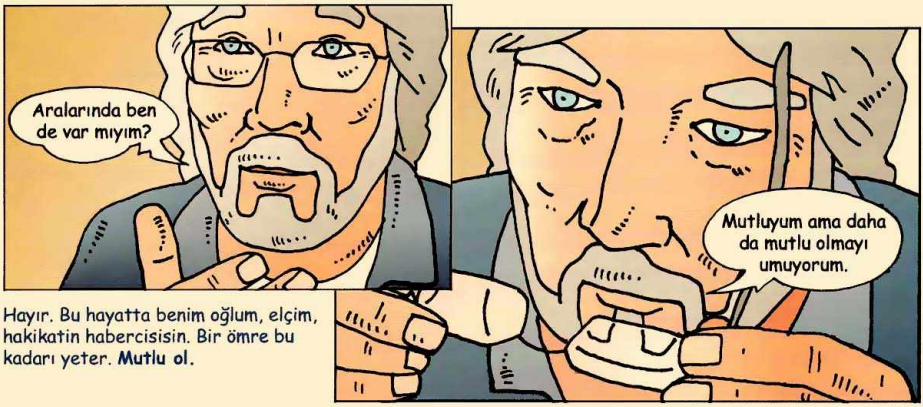

Ölümden sonra hayatınızda ne olacağı sizin kavramlarınızla açıklanamaz. Ama şimdiki yaşamınızı acı, korku ya da ıslah edici yargı olmaksızın gözden geçirme olanağınız var. Bunun ardından neye yöneleceğinize karar vereceksiniz. Aranızdan birkaçı sadece bu yoğunluk ve madde aleminden başkalarını çıkarmak amacıyla buraya geri dönecek.

Hayır. Bu hayatta benim oğlum, elçim, hakikatin habercisisin. Bir ömre bu kadarı yeter. **Mutlu ol.**

Güzel. Her daim daha fazla olmaya yönel. Soruna dönecek olursak: Git ve yapmayı gerçekten sevdiğini yap -ve sadece bunu! Zamanın öyle az ki.

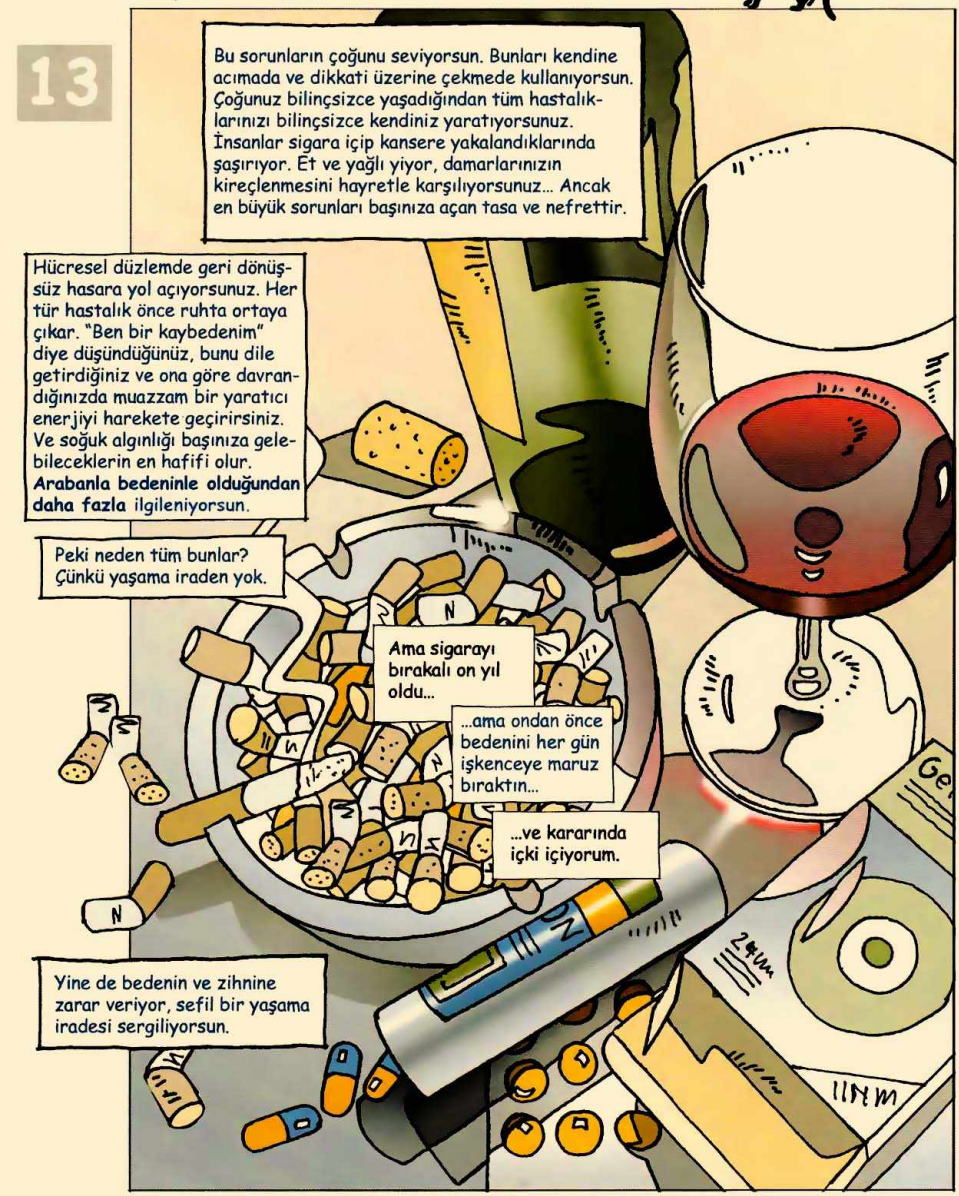
Sevince, çocuklara, çocuğunuz olmayışına, eş ya da yokluğuna hakkınız var. Bu sevince yönelin; ne kadar para kazanırsanız kazanın, sevinç dolu bir aileniz olur.

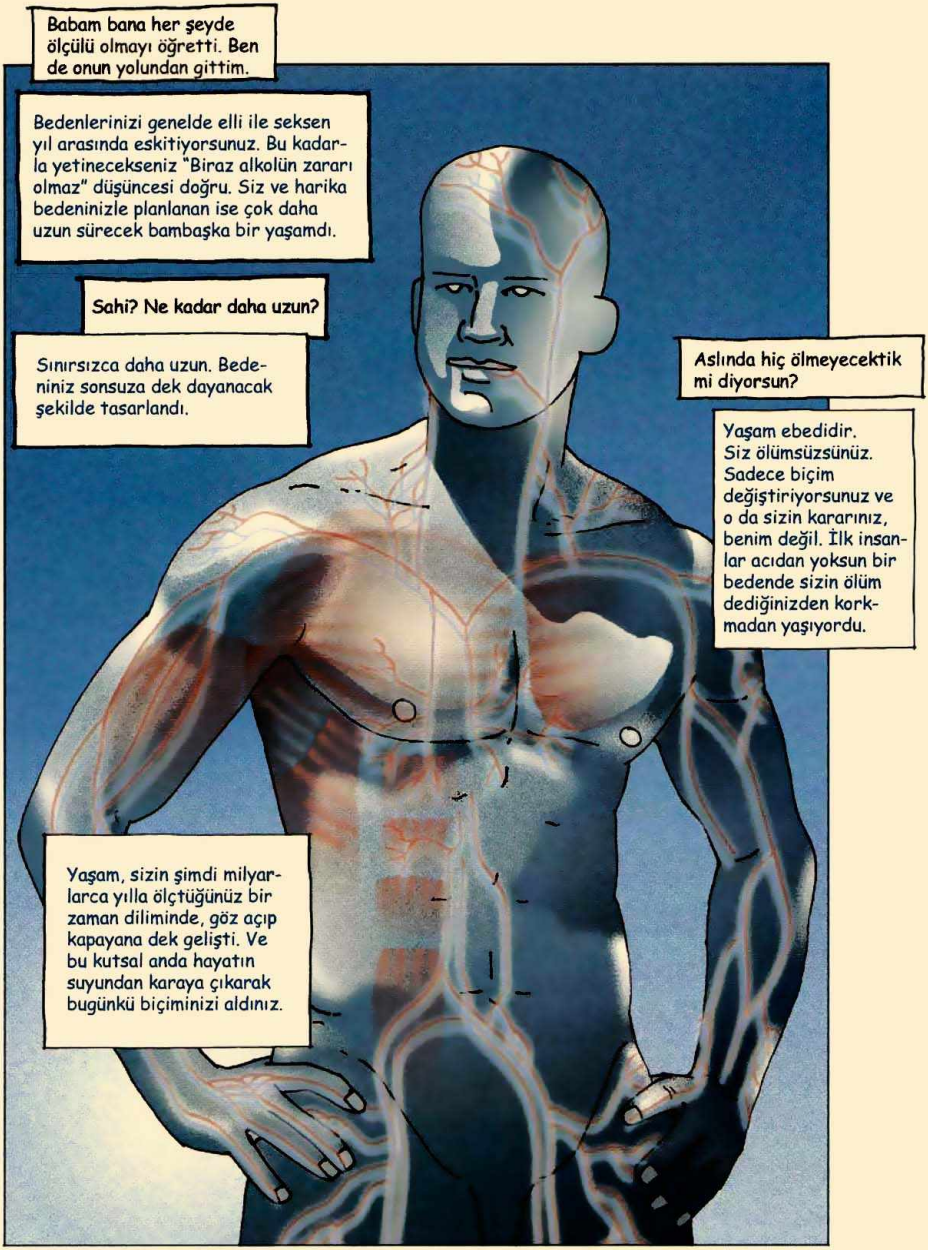

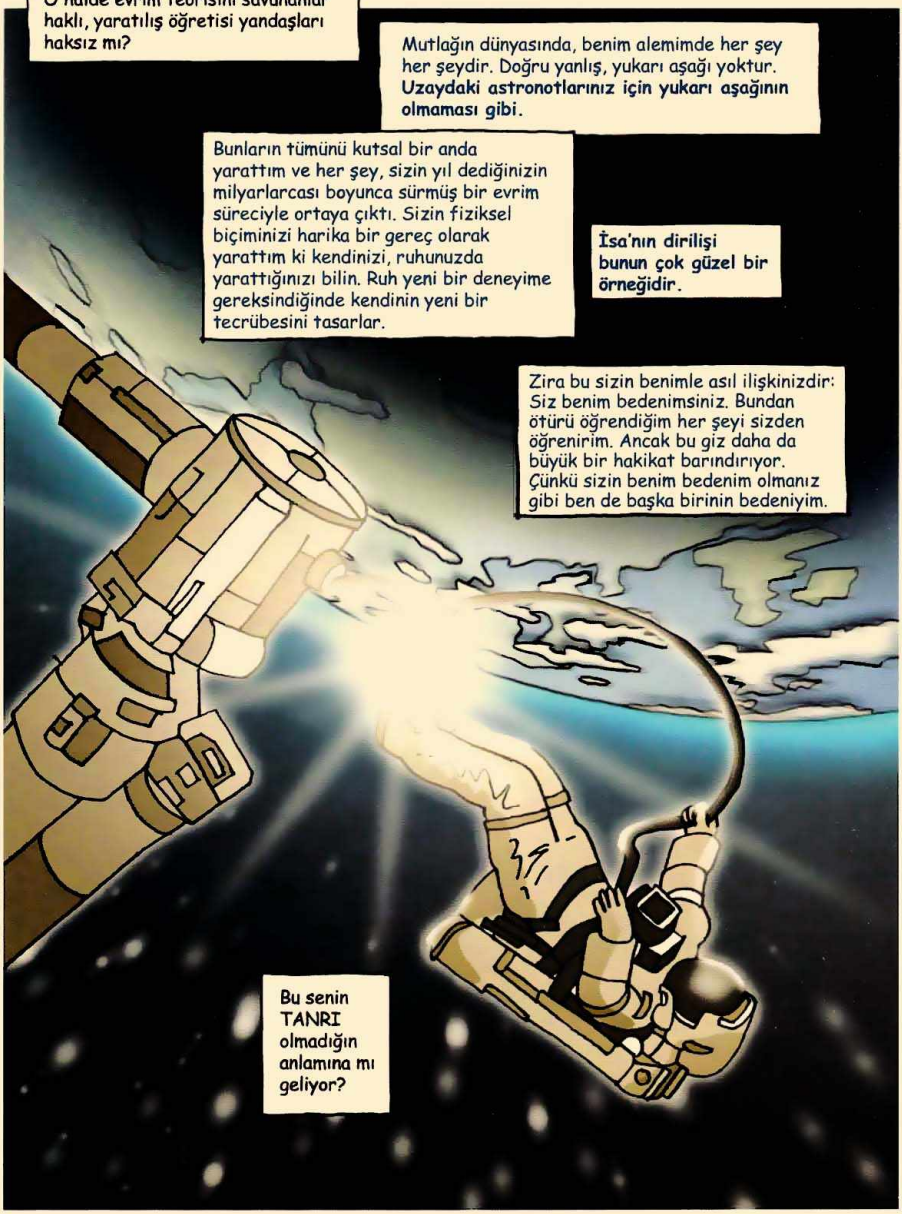
Neyi neden yaptığını anladığı an herkes her şeyi sevebilir. **Kimse yapmak istemediği bir şeyi yapmaz.**

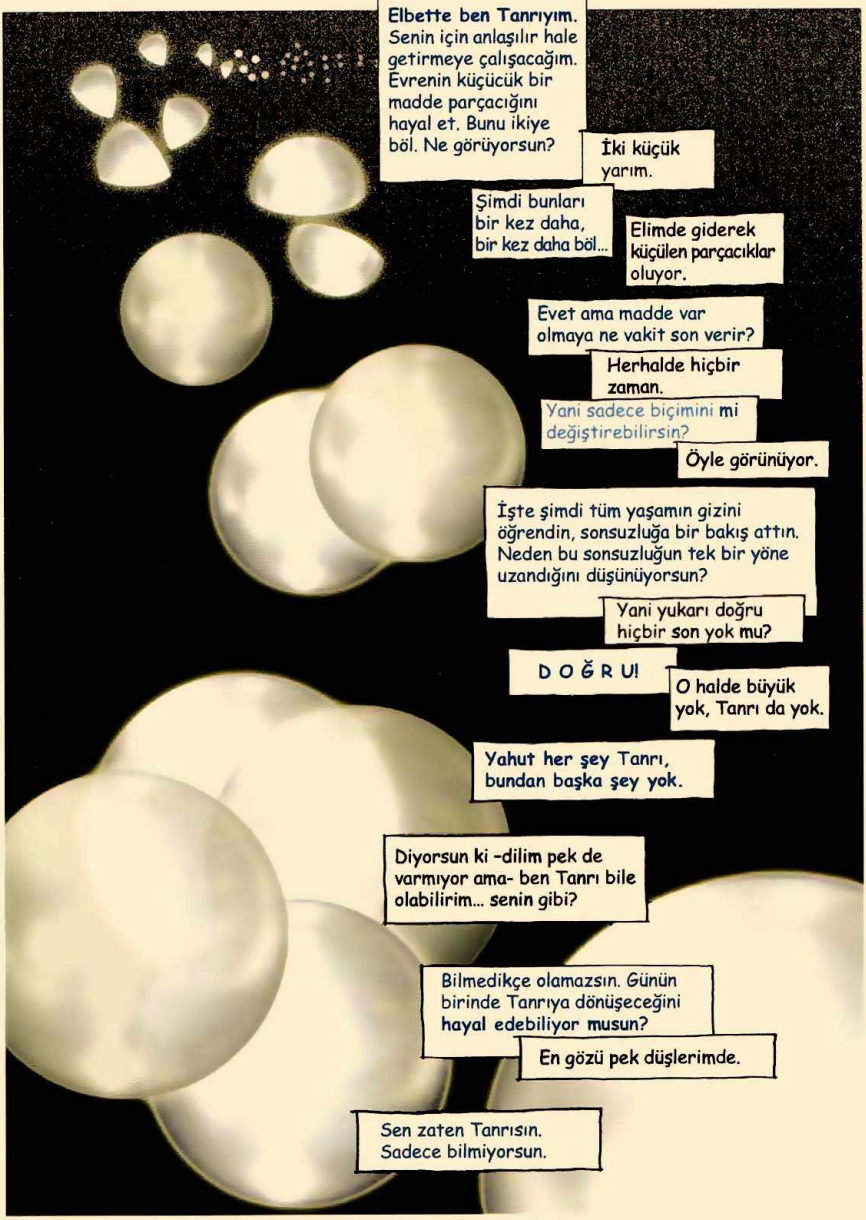
Çok sayıda kronik sağlık sorunumun bir kısmını nasıl yenebilirim?

13

Babam bana her şeyde ölçülü olmayı öğretti. Ben de onun yolundan gittim.
Bedenlerinizi genelde elli ile seksen yıl arasında eskitiyorsunuz. Bu kadarla yetinecekseniz "Biraz alkolün zararı olmaz" düşüncesi doğru. Siz ve harika bedeninizle planlanan ise çok daha uzun sürecek bambaşka bir yaşamdı.
Sahi? Ne kadar daha uzun?
Sınırsızca daha uzun. Bedeniniz sonsuza dek dayanacak şekilde tasarlandı.
Aslında hiç ölmeyecektik mi diyorsun?
Yaşam ebedidir. Siz ölümsüzsünüz. Sadece biçim değiştiriyorsunuz ve o da sizin kararınız, benim değil. İlk insanlar acıdan yoksun bir bedende sizin ölüm dediğinizden korkmadan yaşıyordu.
Yaşam, sizin şimdi milyarlarca yılla ölçtüğünüz bir zaman diliminde, göz açıp kapayana dek gelişti. Ve bu kutsal anda hayatın suyundan karaya çıkarak bugünkü biçiminizi aldınız.

O halde evrim teorisini savunanlar haklı, yaratılış öğretisi yandaşları haksız mı?
Mutlağın dünyasında, benim alemimde her şey her şeydir. Doğru yanlış, yukarı aşağı yoktur. **Uzaydaki astronotlarınız için yukarı aşağının olmaması gibi.**
Bunların tümünü kutsal bir anda yarattım ve her şey, sizin yıl dediğinizin milyarlarcası boyunca sürmüş bir evrim süreciyle ortaya çıktı. Sizin fiziksel biçiminizi harika bir gereç olarak yarattım ki kendinizi, ruhunuzda yarattığınızı bilin. Ruh yeni bir deneyime gereksindiğinde kendinin yeni bir tecrübesini tasarlar.
İsa'nın dirilişi bunun çok güzel bir örneğidir.
Zira bu sizin benimle asıl ilişkinizdir: Siz benim bedenimsiniz. Bundan ötürü öğrendiğim her şeyi sizden öğrenirim. Ancak bu giz daha da büyük bir hakikat barındırıyor. Çünkü sizin benim bedenim olmanız gibi ben de başka birinin bedeniyim.
Bu senin TANRI olmadığın anlamına mı geliyor?

Elbette ben Tanrıyım. Senin için anlaşılır hale getirmeye çalışacağım. Evrenin küçücük bir madde parçacığını hayal et. Bunu ikiye böl. Ne görüyorsun?
İki küçük yarım.
Şimdi bunları bir kez daha, bir kez daha böl...
Elimde giderek küçülen parçacıklar oluyor.
Evet ama madde var olmaya ne vakit son verir?
Herhalde hiçbir zaman.
Yani sadece biçimini mi değiştirebilirsin?
Öyle görünüyor.
İşte şimdi tüm yaşamın gizini öğrendin, sonsuzluğa bir bakış attın. Neden bu sonsuzluğun tek bir yöne uzandığını düşünüyorsun?
Yani yukarı doğru hiçbir son yok mu?
DOĞRU!
O halde büyük yok, Tanrı da yok.
Yahut her şey Tanrı, bundan başka şey yok.
Diyorsun ki -dilim pek de varmıyor ama- ben Tanrı bile olabilirim... senin gibi?
Bilmedikçe olamazsın. Günün birinde Tanrıya dönüşeceğini hayal edebiliyor musun?
En gözü pek düşlerimde.
Sen zaten Tanrısın. Sadece bilmiyorsun.

Sana yaşamın nasıl yürüdüğünü, nedenini, anlamını ve hedefini açıkladım. Senin için başka ne yapabilirim?

Bu inanılmaz diyalog için şükran doluyum. Listemizdeki açık kalmış sorular şimdi gayet önemsiz görünüyor.

Haydi onları da hızla yanıtlayalım.

6. **Burada hangi karmik öğretiyi öğrenmem gerekiyor?**

   Öğrenilecek bir şey yok. Sadece hatırlaman gerek.

7. **Reenkarnasyon var mı?**

   Elbette var. Senin şimdiden 647 geçmiş yaşamın oldu.

8. **"Medyumluk" diye bir şey var mı?**

   Evet, herkeste vardır. Ama bu altıncı hissi kullanmayan insanlar da vardır.

9. **Yapılan bir iyiliğe karşılık para almak doğru mu?**

   Bunun cevabını daha önce verdim.

10. **Cinsellikte her şeyin bir doğruluğu var mı?**

    Tabii. Cinsellikle oynayın. Ama onu birine hükmetme amacıyla kötüye kullanmayın.

11. **Neden hoşa giden her şey "ahlaksız," "yasadışı" ya da "şişmanlatıcı?"**

    Çoğunuz yaşamı bir sınav, acı, sınanma süreci olarak görüyor. Bense size bedeniniz ya da onun işlevlerini, ona ve birbirinize sevginizi saklama gereği olmadığını söylüyorum.

12. **Başka gezegenlerde hayat var mı, uzaylılar dünyamıza geldi mi, şu anda gözlemlenmekte miyiz?**

    Evet.

13. **Bu gezegende ütopya gerçekleşecek, Tanrı kendini insanlara gösterecek mi?**

    Bu konu çok karmaşık, başka bir zaman dönelim.

Bu kadar mı? Şu an için hepsi bu mu?

Beni şimdiden özlemeye mi başladın? Ama sen ve okurlarının küçük bir araya ihtiyacı var. Kendinizi terk edilmiş hissetmeyin. Ben hep sizinleyim.

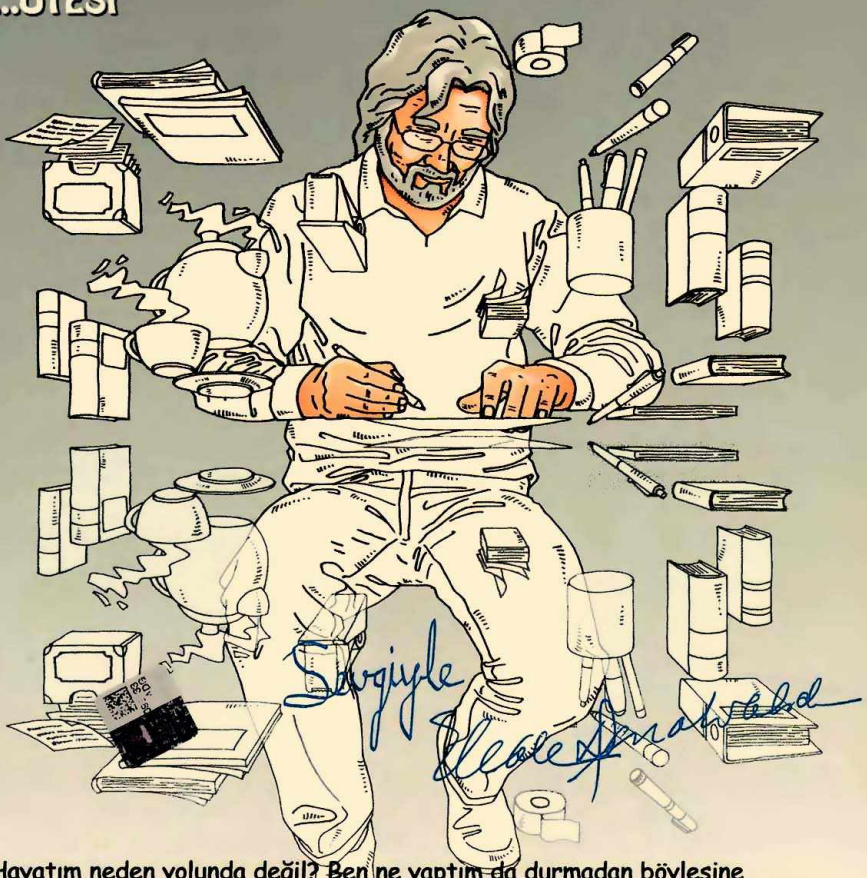

Her zaman ve her biçimde bana yönelebilirsiniz. Sizler benim yaratımım, eserim, kızım, oğlum, amacım, hedefim ve... **kendimsiniz**. Onun için, ben olan huzurdan nerede ve ne vakit ayrı düşerseniz çağırın beni. Orada olacağım.
Gerçek ile.
Işık ile.
Sevgi ile.

...ÖTESİ

Hayatım neden yolunda değil? Ben ne yaptım da durmadan böylesine mücadele vermek zorundayım? Ve dünyada neden bu kadar acı var? 1992 yılında Neale Donald Walsch özel ve iş yaşamında tam anlamıyla dibe vurur; Tanrıya bir mektup yazmaya karar verir. Kızgınlıkla yazılmış, öfkeli sorularla dolu bir mektup olacaktır bu. Beklenmeyen olur, Tanrı konuşur, **sözünü de hiç esirgemez!** Yaratılış, ölüm, cennet-cehennem, sevgi, para, cinsellik, çalışma ve ruhun en yüce amacının ele alındığı harika bir diyalog çıkar ortaya.

ISBN 978-975-8363-41-4

www.kuraldisi.com
www.kuraldisi.net

Sonsuzluğun ötesi içinizdedir.